

Abonyi Napló

Abony Város Önkormányzatának lapja 1999. november
VII. évfolyam 11. szám Ára: 60 Ft

MÉLTÓN ÜNNEPELTÜK VARGA JÁNOST

**Abony Városi Sportcsarnok 1999.
október 23. Országos Red-Rex
Birkózógála a Varga János kupáért.**

Én, mint a rendezvény egyik fő szervezője, büszkén mondhatom: ez igen, ez sikerült...

Talán a csarnok avatóján gyűlt össze annyi ember utoljára, mint ezen a jeles napon. Minden ötödik abonyi kíváncsi volt a versenyre, mert közel négyezren keresték fel a sportcsarnokot. Szembesülnöm kellett azzal az örömteli ténnyel, hogy Jani bácsi neve még mindig rendkívül jól cseng város és országszerte egyaránt. A meghívott vendégek csaknem mindegyike elfogadta meghívásunkat, olimpikeket láthattunk vendégül, világ- és Európa bajnokok vettek körül bennünket. A nevek önmagukért beszélnek: Varga János, Dr. Hegedűs Csaba, Polyák Imre, Növényi Norbert, Balla József, Dr. Gáspár Tamás, Bódi Jenő, Kocsis Ferenc, Sike András és még sorolhatnám. A birkózás örömnepévé és egyben az igazi összefogás jelképévé vált ez a nap mindenki számára. A visszhang rendkívüli. Országszerte értik és tudják, mit jelent és hol van Abony városa. Az országos közszolgálati televíziók adásában és az újságok hasábjain méltó helyre került az ünnepnap.

Nehéz dologra vállalkozom, ám mégis megpróbálom felidézni az esemény legszebb pillanatait. Emléktábla-avatás id. Skultéty Sándor emlékére. Ünnepélyes bevonulás a fúvósok zenéjére a majorettek segítségével. Varga János köszöntése ajándékokkal. A leghíresebb sportolók felvonulása, bemutatása, boldog integetése a nézők felé. (Ki tudja, állnak-e még így együtt valaha?) Jani bácsi és a torta esete. Elfűjja a gyertyákat, majd a zakójáról feleségével nyalogatják a tejszínhabot. A sportakrobaták parádés bemutatói. A Somogyi Imre Általános Iskola diákjainak fellépése. Az Abonyi Birkózó Club fergeteges bemutatója. Az abonyi utánpótlás korú versenyzők remek mérkőzései. Izgalmas, kemény pénzdíjas csaták a felnőttek mezőnyében. Óriás kivetítő táblán Varga János mérkőzéseinek összefoglalója. Balázs Fecő koncert. Fúvósok és majorettek nagyszerű közreműködése. Kinti autó-bemutatók, kamionok felvonulása. Lufik a gyerekeknek. És még ezernyi más apróság...

Mintegy 5 hét állt rendelkezésünkre, hogy a versenyt megszervezzük. Hozzáértők is elcsodálkoztak az idő rövidségén. A szervezés azonban csapatmunka. Ha egyedül álltam és maradtam volna, bizonyára kudarcot

vallok. Bárhová mentem, elutasításban sehol sem volt részem. A megkeresettek egy emberként sorakoztak mögém. Ki pénzzel, ki munkával, ki ajándékokkal, mások ötletekkel, emberek mozgósításával segítettek, megint más a terített asztalt és a magyaros vendéglátás örömeit varázsolta elém. Kaptam egy szép díjat, névre szólót a Magyar Birkózó Szövetség elnökétől, Dr. Hegedűs Csabától. A kiváló szervezésért adományozták. Utoljára gimnazista koromban kaptam kitüntetést, mint iskola első. Akkor azt csakis magamnak köszönhettem. Most mindazoknak, akik mögém felsorakoztak. Ezért úgy érzem, hogy ez a díj nekik is jár.

Szeretném felajánlani kedves mindnyájatoknak, és még egyszer köszönöm szépen!

A segítőik névsora több oldalas lenne, így most a részletektől szíves engedelmükkel eltekintek. A siker kézzel fogható. Abony városa 2000-ben az ígéretnek szerint Felnőtt Magyar Bajnokságot rendezhet szabadfogsban. Akkor, de remélem a pünkösdi kapcsán is, az országos híradások középpontjába kerülhetünk ismét. Megérte, és megéri majd megint.

Lőrinczy Veronika

Tájékoztató

a munkaviszonnyal kapcsolatos fontosabb
tudnivalókról
Rendes szabadság

A munkavállalót minden munkaviszonyban töltött naptári évben rendes szabadság illeti meg, amely alap- és pótszabadságból áll.

A munkaviszony szünetelésének időtartamára a következő esetekben jár szabadság:

- a keresőképtelenséget okozó betegség tartamára
- a szülési szabadság tartamára
- a tíz éven aluli gyermek gondozása vagy ápolása miatt kapott fizetés nélküli szabadság első évére
- a harminc napot meg nem haladó fizetés nélküli szabadság tartamára
- a tartalékos katonai szolgálat idejére és minden olyan munkában nem töltött időre, amelyre a munkavállaló távolléti díj-, illetve átlagkereset - fizetésben részesül.

Az alapszabadság mértéke húsz munkanap.

A munkavállaló szabadsága

- huszonötödik életévétől huszonegy,
- huszonnyolcadik életévétől huszonkettő,
- harmincegyedik életévétől huszonhárom,
- harmincharmadik életévétől huszonnégy,
- harmincötödik életévétől huszonöt,
- harminchetedik életévétől huszonhat,
- harminkilencedik életévétől huszonhét,
- negyvenegyedik életévétől huszonnyolc,
- negyvenharmadik életévétől huszonkilenc,
- negyvenötödik életévétől harminc munkanapra emelkedik.

A hosszabb tartamú szabadság abban az évben illeti meg először a munkavállalót, amelyben a fent meghatározott életkort betölti.

A fiatalkorú munkavállalónak évenként öt munkanap pótszabadság jár, utoljára abban az évben, amelyben a fiatalkorú a tizennyolcadik életévét betölti.

A szülők döntése alapján gyermeke nevelésében nagyobb szerepet vállaló munkavállalót vagy a gyermekét egyedül nevelő szülőt évenként a tizenhat évnél fiatalabb

- egy gyermeke után kettő
- két gyermeke után négy

- kettőnél több gyermeke után összesen hét munkanap pótszabadság illeti meg. A pótszabadság szempontjából a gyermeket először a születésének évében, utoljára pedig abban az évében kell figyelembe venni, amelyben a tizenhatodik életévét betölti.

A vak munkavállalónak évenként öt munkanap pótszabadság jár.

A föld alatt állandó jelleggel dolgozó, illetve az ionizáló sugárzásnak kitett munkahelyen naponta legalább három órát töltő munkavállalót pótszabadság illeti meg. Ennek mértékét kollektív szerződés, illetve munkaszerződés határozza meg.

Kollektív szerződés, illetve munkaszerződés a felsoroltakon túlmenően egyéb pótszabadságokat is megállapíthat.

A pótszabadság - kollektív szerződés eltérő rendelkezése hiányában - a munkavállalót alap- és pótszabadságán felül többféle címen járó pótszabadság egymás mellett is megilleti.

Amennyiben a munkavállaló munkaviszonya év közben kezdődött, részére a szabadság arányos része jár.

Ha a rendes szabadság kiszámításánál töredéknappal keletkezik, a fél napot elérő töredék egész munkanapnak számít.

Városházi tájékoztató

Abony Város Képviselő-testülete pályázatot írt ki a Gyermekekélezést Nyújtó Intézmény tevékenységi körébe tartozó közétkeztetés vállalkozási formában történő üzemeltetésére. A pályázati kiírásra az 5 év szakmai gyakorlattal rendelkező abonyi vállalkozók pályázhatnak.

A testület megtárgyalta és elfogadta a III. negyedévi pénzügyi beszámolót.

Tájékoztatót hallgatott meg az iskola-egészségügy helyzetéről. A 2472 óvodás és iskolás korú gyermek iskola-egészségügyi ellátását 4 gyermekorvos és 5 védőnő végzi. Az iskolai tanulók vizsgálatát az 1., 3., 5., 7., 8. osztályokban évente egy alkalommal végzik el. A védőnők feladata a védőoltások megszervezése és lebonyolítása. Az iskola-egészségügyi ellátásban résztvevő szakemberek egészséges életmódra nevelő felvilágosító előadásokat is tartanak. A képviselő-testület megköszönte a gyermekorvosok és a védőnők áldozatos munkáját.

Ugyancsak tájékoztatót hallgatott meg a testület a Kisebbségi Önkormányzat eddigi működéséről. A Kisebbségi Önkormányzat az elmúlt esztendőben több pályázaton is sikerrel szerepelt. A pályázatok keretében lehetőség nyílt a saját konyhakert program megvalósítására és szalmakép készítő szakkör működtetésére. Ugyancsak pályázati pénzből valósult meg az Abonyi Kulturális Napok keretében a cigány hagyományörző kiállítás a Zsinagóga épületében, a hátrányos helyzetű roma gyermekek salgóbányai üdültetése és ez év augusztusában a romanap, ahol a gyermekek hagyományörző vers, próza és tánc előadásai emelték az ünnepség színvonalát.

A Mezőgazdasági és Környezetvédelmi Bizottság előterjesztésében került sor a "Tájékoztató a város környezetvédelmi helyzetéről" című napirend megtárgyalására. A tájékoztató anyag megállapítja, hogy a városi környezetvédelem tekintetében javulás mutatkozik. (Ebben az esztendőben készült el a szennyvíz-komposztáló telep, egyre több a szép, izléses, rendezett abonyi porta.) A fejlődés ellenére azonban még sok tennivalónk van e területen.

A testület határozatot fogadott el Abony Város Általános Rendezési Tervének elkészítésére. A településfejlesztési koncepció elkészítésének határideje: 2000. november 30.

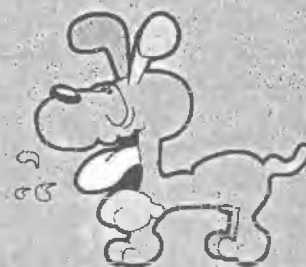
A képviselő-testület az ingatlan vásárlás iránti kérelmet is megtárgyalta (Török I. u. 19. sz. alatti terület, Nép u. 8.)

A testület csatlakozási szándéknyilatkozatot fogadott el a Kétpó községben megépítendő nagytérségi hulladéklerakóval kapcsolatos ISPA pályázat beadásához. (Európai Unió által támogatott pályázat.)

Állatorvosi ügyelet

November 20-21-én
Dr. Revuczky Béla
Törtel, Dózsa Gy. út 42.
Tel.: 376-045

November 27-28-án
Dr. Nagy János
Törtel, Téli u. 19.
Tel.: 06/60-472-127

Egészségügyi és bibliai előadásorozat

**Egészségügyi és bibliai előadásorozat kezdődik
Abonyban a Petőfi Művelődési Házban november 25-
én - csütörtöki napokon - 17 órai kezdettel.**

Természetes emberi tulajdonságunk, hogy boldogságra törekszünk, melynek több feltétele van. Ezeknek sorrendjét - nyilván - nem mindannyian azonosan határozzuk meg, de fontosságukban egyetértünk; mint a jó egészség, anyagi megelégedettség, lelki egyensúly, harmonikus családi élet, hivatásunk öröme, stb.

Sajnos az látjuk, hogy ezek egyre inkább elhagynak bennünket, és a hiánycikkek felé sodródnak.

Általában kevés figyelmet szentelünk egészségünk megőrzésére, holott sokkal jobb a betegséget megelőzni, mint tudni, hogyan kezeljük, amikor már megkaptuk.

Bizonyított tény, hogy egyre fokozódó mértékben romlik egészségi állapotunk, növekszik káros idegi megterhelésünk.

Az ember pszichoszomatikus egység, amelyben a testi-lelki- és szellemi működések elválaszthatatlanok egymástól. A Biblia tartalmazza az élet minden lényeges alapelvét. Ezek az elvek Istentől származnak, aki legjobban ismeri teremtményei szükségleteit. A Biblia kinyilatkoztatása szerint a világegyetem Istene törődik velünk és szeret bennünket. Sajnos, a bűn nagyon elhomályosította ezt a szeretetet, amikor nap mint nap szemben találjuk magunkat a szomorúság, a szenvedés, a gyűlölet, a fájdalom és a halál valóságával. Isten azt akarja, hogy már földi életünk folyamán is boldogok legyünk keresztény életünk gyakorlása által.

Ezekre a kérdésekre keressük a Biblia kijelentései alapján a válaszokat és megoldásokat, melyre minden kedves érdeklődőt sok szeretettel hívunk és várunk.

Sztán János

Majsza református lelkése

Örömmel olvasom a Kiskunmajsán hetenként megjelenő "Új Kun-Majsza" október végi számában az abonyi gyökerű Vörös János tiszteletes úrról készült portrét. Őt is, szüleit is (édesapja körzeti orvos, édesanyja agrármérnök, keramikus), az idősebb korosztály pedig még az abonyi nagyszülőket is ismerte. Harminc éves. Nemrégén még a debreceni Református Kollégium diákja, közben katona, majd 1988-tól a Budapesti Teológiai Akadémia hallgatója. Német egyházi ösztöndíjjal Bielefeldbe vonul, s a kölni központú magyar szórványgyülekezet helyettes lelkésze. Vizsgái után Rákosszentmihályon kezdi meg lelkészi munkáját elsősorban hitoktatásban, az ifjúsági munkában. Nyelvizsgát tett olasz nyelvből és felsőfokú idegennyelv-tanfolyamot is végzett.

S eljött az ideje, hogy önálló lelkésze legyen egy gyülekezetnek, s folytatója egy kis modern templom építésének. Július eleje óta Majsza első lelkészeként indult el a választott úton, hogy kis gyülekezetének fátylavívő pásztora legyen.

Akik ismerjük megnyerő, finom modorát, azt kívánjuk, legyen áldás munkájában!

(Gy. P.)

Novemberi kerti aktualitások

November hónapban már a zöldségeskertekben nem sok teendő van, de az őszi talajmunkákat a fagyvokig feltétlenül fejezzük be. Ha gyümölcsfákat akarunk ültetni, akkor erre most van a legmegfelelőbb idő, az őszi telepítés elől csak az őszibarack a kivétel, melynek tavaszi telepítése javasolt.

Mivel a gyümölcsfák ültetés után több évig, évtizedig egy helyben lesznek, ezért az előkészítési munkákat nagyon nagy odafigyeléssel végezzük el. Négyzetméterenként 8-10 kg szerves trágyát, 10 dkg szuperfoszfátot, 10 dkg kálisót szórjunk ki. A trágyákat lehetőség szerint azonnal forgassuk bele a talajba. A forgatás mélysége 40-50 cm legyen, nagyobb területen gépi mélyszántás, rigolekészes javasolt, kisebb területen kézi forgatás. Ha nem áll módunkban a területet megforgatni, akkor nagy 1 m x 1 m x 1 m-es ültetőgödört készítsünk, melynek az aljába a fent leírt szerves- és műtrágyákat szórjuk.

A gyümölcsfák beszerzésénél figyeljünk oda, hogy a szaporítóanyag vírusmentes legyen.

Jelenleg olyan sok fajta van forgalomban, hogy a cikk terjedelme miatt nem áll módomban részletezni azokat.

A vásárlásnál figyeljünk oda arra is, hogy milyen alanya van a kis fának, mert más-más alany kell kötött talajra, homokos talajra, savanyú-meszes talajra. Van erős növekedésű, nagy fát nevelő, ezért lassan termőre forduló, és van gyengébb növekedésű, korábban termőre forduló alany. Ezt mindig tudakoljuk meg az eladótól, és ezen szempontok alapján is válasszunk. Ma egyre inkább a gyenge növekedésű fákat telepítjük. Az előnyeik a következők: korábban termőre forduló, a metszésük, szedésük nem nagyon igényel állványt, a permetezésük is a földről megoldható. Hátránya, hogy adott területen 2-3-szor annyi szaporítóanyag szükséges. Térjünk vissza az ültetéshez! Az ültetés előtt a csemeték gyökereit mindig vissza kell metszeni. Vigyázni kell arra, hogy a gyökérzet közvetlenül ne érintkezzen a trágyával. A fa olyan mélyen legyen a földben, mint amennyire a faiskolában volt. Az oltás helye mindig déli irányba álljon az esetleges szélkárak elkerülése végett. A gyökérzetet jól iszapoljuk be, majd kupacoljuk fel az oltásig. Ha a telepítés során így járunk el, nagy valószínűséggel szép termőképességű fákat kapunk.

Mádi Zsolt

Falugazdász tájékoztató

Értesítem a város lakosságát, hogy a falugazdász fogadóóra helyszíne december 1-jétől megváltozik.

Új helye: Polgármesteri Hivatal 14. sz. helyisége.

Az időpontok nem változnak, tehát

hétfő: 13.00 - 17.00

kedd: 8.00 - 12.00

Kérem szives megértésüket!

Köszönetnyilvánítás

1999. október 27-én mi, az Abonyi Mezőgazdasági Rt nyugdíjasai elindultunk busszal kirándulni Szentendre-Visegrád-Esztergomba, hogy egy felejthetetlen napot együtt töltsünk.

Ezúton köszönöm meg az Abonyi Mg. Rt. nyugdíjasai névben Pásztor Pál igazgató úrnak, hogy rohanó világunkban ilyen szeretettel gondoskodik rólunk. Az Abonyi Mezőgazdasági Rt nyugdíjasai nevében

Lapui Józsefné

Emlékezés a tíz évvel ezelőtti napokra volt abonyi plébánosunk tollából.
Szentesi Élet, 1999. augusztus 27.

Akkor

Folyik az országos vita: mi történt AKKOR, 1989-ben? Ahogy az lenni szokás, pártpolitikai elfogultságok mentén, de a becsületes igazságkeresés szintjén is.

Én magam is kíváncsi lettem tíz év előtti önmagamra: hogyan éltem meg 1989 eseményeit? Írásgyűjteményemben találtam egy imát, mely - nyilván nem véletlenül - éppen június 16-án, Nagy Imre újratemetésének napján fogalmazódott meg bennem. Ebből a most megidézett imából az derült ki, hogy AKKOR én - és velem együtt bizonyára sokan - úgy éreztük, hogy itt olyan csoda van kialakulóban, mely a bibliai Jerikó falainak harsonás leomlásához lesz hasonlítható. /Lásd: Józsué könyve, 5,13 - 6,16/

Ez a sejtés vált bennem, a felelős magyar lelkipásztorban imává: Íme: "Mennyei Atyám! Ezen a mai napon engedd meg nekem, hogy "Nemzetek Országoló Istenének" szólítsalak. Hitem szemével felnézek Rád, s bár nem látom "az Úr seregének kivont kardú vezérét", kit Józsué látott víziójában, mégis érzem jelenlétedet napjaink sorsdöntő eseményeiben. Kérdezem hát bátortalanul, mégis reménykedve: Uram, napjainkban is beleavatkozol a történelembe úgy, mint akkor? És ma is leomolnak Jerikó falai?

Tudod Te jól, hogy ama bibliai felomlást szívesebben hittük és prédikáltuk valamiféle jelképnek. De mostanság úgy tűnik, hogy a jelkép megújuló valóság. Hogy vannak a történelemnek kritikus pontjai, mikor a szó minden értelmében kiszámíthatatlanná válnak az emberi folyamatok, mikor az élet maga töri meg a menetrendek programszerűségét.

Igen, a vak is látja, hogy omlanak a falak, szakadnak szét szöges drótkerítések, hullanak le álarok, lelepleződnek hazugságok, bizonytalanra válnak bizonyosságok. S mindez azért, mert végső soron Te vagy a történelem Ura! Igen, érezzük: a Te tekinteted súlya nehezedik mindenre. Ezért esnek pánikba hazug biztonságérzetek, ezért bátorodnak fel megalkuvásra is kész gyengeségek. Ezért kezdik a szavak visszanyerni eredeti jelentésüket.

De mit is kérjünk Tőled ebben az órában mi, akik megmaradott keresztényeknek hisszük magunkat? Egy emberként kérdezzük Józsué szavaival: "Mi beszélni valója van az én Uramnak az ő szolgájával?"

Igen, ez legyen számunkra most a legégetőbb kérdés: mit tegyünk? Ne csak azért, hogy megmaradjunk. Ha mi csak megmaradni akarnánk, akkor - Petőfi szavaival - "sehonnai bitang ember" lennénk vagy ahogy Jézus mondja: "gonosz szolgák". Nekünk most úgy kell megszólaltatnunk hitünk harsonáját, mint annak idején Józsué papjai szólaltatták meg a harsonákat. Falakat leomlasztó erő legyen bennünk a hit!

Úgy kell a mai ember füléhez és szívéhez közel vinnünk az evangélium harsonás üzenetét, hogy porba hulljanak a legvastagabb és legmagasabb falak, melyek magyar és magyar között éktelenkednek. Adj kiengesztelődést népednek! S tedd, hogy ehhez a Te csodádhoz hozzájárulás, eszköz lehessen a mi hitünk harsonája. Dugdostuk eleget ezt a harsonát, de most - mivel itt a történelmi alkalom - hadd vegyük elő! Hogy amit napjainkban tenni akarsz, ahhoz nekünk is legyen közünk. A Te dicsőségedre. Ámen."

AKKOR tehát így próbáltam - bizonyára nem egyedül - jó magyarrá imádkozni magamat. Az aztán már mai kérdés: mire volt harsona a keresztény magyarok megmaradt hite, és a gyűlölet falai leomlottak-e? E kérdésre a választ mindenki tudhatja tapasztalásból. Én magam csak attól félek, hogy AKKOR elhangzott imádságom nem volt elég hatásos. Nyilván kevés volt bennem a bizalom.

Vági László

Tájékoztató

A Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola Alapítványának kuratóriuma tájékoztatja az adózó állampolgárokat, hogy az APEH Pest Megyei Igazgatósága 364.274.- Ft-ot utalt át 1999. október 26-án alapítványunk számlájára. Ezen összeg a polgárok által felajánlott 1998. évi adó 1 %-a.

A Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola tanulói és tantestülete köszönetét fejezi ki az alapítványunkat támogató állampolgároknak.

Gyulai Alapítvány
Kuratóriuma

A Kinizsi DSE az 1998. évi személyi jövedelemadó 1 %-ából 33.596.-Ft-ban részesült. A fenti összeget sportfelszerelés vásárlására kívánjuk felhasználni. A sportegyesület nevében ezúton is megköszönöm a támogatók adományát és kérem, hogy a továbbiakban is segíteni szíveskedjenek.

Adószám: 19181266-1-13
Számmlaszám: OTP Abony 11742142-20004738

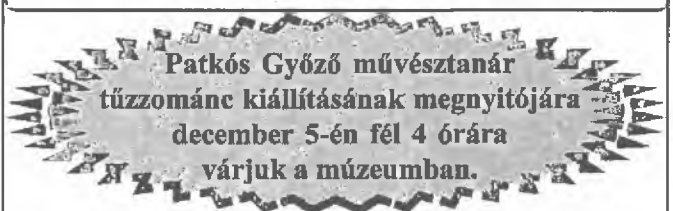
Váradi László
Kinizsi DSE elnöke

Az abonyi TAK az 1998. évi személyi jövedelemadó 1 %-ából 20.830.-Ft-ban részesült. A fenti összeget sportfelszerelés vásárlására kívánjuk felhasználni.

A szervezet nevében ezúton is megköszönöm a támogatók adományát és kérem, hogy a továbbiakban is segíteni szíveskedjenek.

Adószám: 19182322-1-13
Számmlaszám: 10103812-15872637

Dudás Aranka
Abonyi TAK elnöke

Gépjárművezetői tanfolyam indul a művelődési házban
1999. november 25-én 17 órakor.

A tanfolyam teljes költségei (személygépkocsi esetén):

Orvosi vizsgálat:	5.000.-
Okmánybélyeg:	1.500.-
Vizsgadíjak:	6.900.-
Elsősegély:	4.300.-
Elmélet:	6.000.-
Vezetés (29 óra)	29.000.-
Összesen:	52.700.-

Jelentkezni személyesen a könyvtárban
(Csillag Zs. u. 5) vagy a 360-075-ös telefonon lehet.

Vendégül láttuk az AUER VONOSNÉGYEST

Nemzetközi sikerek után Abonyban, a Bihari János Zeneiskola és a JEUNESSES MUSICALES szervezésében 1999. november 3-án, szerdán 17 órai kezdettel, a Városháza dísztermében rendezett hangversenyen mutatkozott be az AUER VONOSNÉGYES. Az együttes tagjai: Sípos Gábor I. hegedű, Berentés Zsuzsanna II. hegedű, Tfirst Péter mélyhegedű, Takács Ákos gordonka. Ők hívták életre a vonosnégyest 1990-ben, akik akkor meg a LISZT FERENC ZENEMŰVÉSZETI FŐISKOLA növendékei voltak. Zenei fejlődésüket szolgálta az AMADEUS VONOSNÉGYES mesterkurzusán való részvételük, amelyre 91-ben és 92-ben került sor a londoni Royal Academy of Music szervezésében. Az előbb említett két évben pedig már jelentős sikerek jelezték az együttes munkáját. 1991-ben megnyerték a budapesti Zeneakadémia kamarazene-versenyét, 92-ben pedig második díjat értek el a Vercelli-ben megrendezett Viotti Kamarazene-versenyen. Ezt további szép sikerek követték, amelyek egyik kimagasló állomása volt 1993-ban az EVIAN-i verseny második díja. Ez egymagában is nagyon nagy siker egy nemrég alakult fiatal vonosnégyes életében, ugyanakkor újabb alkalom a nemzetközi megmérettetésre. Az eredményhirdetés boldog pillanatai még csak fokozódtak, amikor megtudták, hogy nekik ítéltek a sajtó különdíját valamint a legjobb Mozart-mű tolmácsolásáért kiadott díjat is. Majd 1996-ban az év legjobb magyar zenei együttese díjat érdemelték ki. Az AUER VONOSNÉGYES megalakulása óta eddigi legnagyobb sikerét érte el, amikor 1997-ben megnyerte a Londoni Nemzetközi Vonosnégyes-versenyt, amelyet Lord Yehudi Menuhin alapított. Ezenkívül számos különdíjat kaptak, és nemzetközi elismerésként több országba hívták őket vendégszereplésre. Így többek között Angliában, Ausztriában, Franciaországban, Japánban, Németországban, Olaszországban, Svájcban volt lehetőségük öregbítenni a magyar zeneművészet hírnevét.

Ez a törekvésük érződött abonyi hangversenyük alkalmával is, amikor a műsoron szereplő darabokat választották bemutatkozásul. Ezek: Haydn - "Napfelkelte" B-dúr vonosnégyese, Kurtág Gy. egy igen nehezen tolmácsolható darabja, amelyet a hangverseny előtt választottak az előzetes műsorkiírásból eltérően a Mikroludium darab helyett, és befejezésként BRAHMS - c-moll vonosnégyese adott a közönségnek lehetőséget a betekintésre az együttes zenei felkészültségét illetően.

Akik eljöttek és megíztelték jelenlétükkel a bemutatkozó művészeket, azok részesei lehettek a zene utazó nagykövetei ma esti hangversenyének, amely nagy sikert aratott!

Györe Tibor

Méhekről röviden

A méheket már az őszember is ismerte, azok fészkeit megkereste, kirabolta, és a talált élelmet elfogyasztotta. Ramszesz fáraó a lakomákon mézet fogyasztott, és a zsidók 3500 évvel ezelőtt már méhészkedtek. A Biblia is említi a mézet: "Jézust sült hallal és mézzel kínálták."

A méhek azonban nemcsak az élelmezésben játszanak nagy szerepet azzal, hogy nektárt gyűjtenek és azt a kaptárakban mézzé érlelik (ezt a folyamatot csak a méhek tudják elvégezni, így a méz hamisítása nem lehetséges), hanem nagy mennyiségben virágpórt is raktároznak, amelyet az utódok etetésére használnak. A virágpórt a lábukon lévő kis "kosárában" szállítják, és a kaptárban a sejtekben tárolják. A méh felbecsülhetetlen értékű hasznot hajt azáltal, hogy a gyümölcsfák és más gazdasági növények virágait látogatja. Ezen tevékenységével elvégzi a megporzást, amelyet más rovarok nem, vagy nem ilyen hatékonysággal végeznek.

A legtöbb rovar csapodár, váltogatva különféle virágokat látogat. Ezzel szemben a mézelő méh virághoz és színhez hű, a szőrzetére tapadt pollent egyik virágról a másikra víve tökéletesen elvégzi a megporzást. A méh percenként 11-16 virágot látogat meg, így munkája rendkívül hatékony (Fee 1960-ban végzett kutatómunkája is ezt támasztja alá.)

Sokan nem szeretik a méheket, aminek az lehet az egyik oka, hogy nem ismerik e fontos rovarok felbecsülhetetlen értékű munkáját. Ha ezek a szorgalmas rovarok nem látogatnák a virágzó gyümölcsfáinkat, bizony jóval kevesebb gyümölcsöt tudnánk szüretelni. Talán e fontos munkájukért kellene megbecsülni a méheket.

Hazánkban rendelet tiltja a virágzó kultúrák vegyszerezését, ezért ezúton szeretném felhívni minden kerttulajdonos figyelmét, hogy virágzaskor ne permetezzen. A védekezés ugyanolyan hatékony, ha rügyfakadás előtt végezzük. Az, aki virágzásban vegyszerez, nemcsak a méheket pusztítja el, hanem terméshozamát is csökkenti.

Törőcsik József

Pest Megyei Rendőr-főkapitányság
Ceglédi Rendőrkapitányság
Közlekedésrendészeti Osztály

Felhívás

Hagyományainkhoz híven a Városi Balesetmegelőzési Bizottság iskolás korú gyermekek részére bábvetélkedőt szervez 1999. november 26-án 10 órai kezdettel a Ceglédi Kossuth Művelődési Központ kamaratermében. A bábvetélkedő témája továbbra is a helyes közlekedésre való nevelés.

Az alsó illetve felső tagozatos általános iskolás gyermekek maximum 12 fős csoportban vehetnek részt a bábvetélkedőn. A felkészítő pedagógus jelentkezni szíveskedjen a 310-066/135 mellék telefonszámon november 22-én 12 óráig. A bábvetélkedőre saját kellékekkel kérjük a megjelenést, mivel paravánt és egyéb eszközt nem tudunk biztosítani. A helyi megrendezésnél továbbra is nézőként óvodás korú gyermekekre számítunk, ezúton kérem az érdeklődő óvodai intézmények vezetőit, hogy a fenti telefonszámon jelekezzenek, mivel csak korlátozott számban vehetnek részt nézőként óvodások.

Továbbá értesítjük az érdeklődőket, hogy a helyi vetélkedő győztese tovább jut a Pest megyei Bábvetélkedő döntőjébe, mely szintén Cegléden a Kossuth Művelődési Központ Színháztermében kerül megtartásra 1999. december 4-én 10 órakor. Ezen rendezvényt a Pest megyei Balesetmegelőzési Bizottság szervezi, ahol az intézmények értékes díjakat, ajándékokat nyerhetnek. A megyei rendezvényt a Pepsi Cola és a McDonalds szponzorálja. Ezen a rendezvényen várjuk az érdeklődő családokat, gyermekeket.

Fentiek alapján is érdemes gyermekek felkészítését felvállalni, mivel a balesetmentes közlekedésre való nevelés közös érdekünk.

Cegléd, 1999. november 3.

Polyák Péter
r. fhdgy. osztályvezető

HÚSZ ÉV

20 éve annak, hogy a Pest megyében élő mozgáskorlátozottak szolgálatában 1979. október 6-án megalakították a Rokkantak Váci Egyesületét. Ma pedig 1999. okt. 16-án ennek jubileumi évfordulójára került sor a Váci Művelődési Házban.

Az ünnepség résztvevőit Lábai László, VÁC városának polgármestere köszöntötte. Köszöntőjében többek között említést tett az Egészséges Városok Mozgalmának Szövetségéről, ami egygel több lehetőség azoknak az önkormányzatoknak, amelyek segíteni szeretnének ezeknek az embereknek is.

Ezt követően Dr. Chikán Csaba, az egyesület elnöke mondott rövid köszöntőt, majd visszaemlékezésében szólt a nehéz körülményekről, a taglétszámról, amely mára elérte az 5700 főt, a helyi szervezetek száma a 30-at. Ez a kiszélesedő mezőny sok-sok nézőpont alapján "csap össze", hoz döntéseket a továbbfejlődés érdekében. Ennek egyik állomása az a széles körű munka, amelyben kidolgozzák azt az országajánlást, amit az EURÓPAI UNIÓ fog elbírálni a tekintetből, hogy mit tett és mit tesz az illető ország ezekért az emberekért, - Esélyegyenlőségi törvény, Fogyatékosági járadék - hogy csak néhány gondolatot említsék a visszaemlékezésből. A jövőt pedig az önkormányzattal karöltve, szolgáltató feladatok beiktatásával kell majd tervezni! Talán még jobban! Majd az ünnepség első részének befejezéséként okleveleket, emléklapokat adtak át azoknak, akik segítettek és elvállalták azt a megtisztelő munkát, hogy embertársaikon segítsenek. Ilyen elismerésben részesült többek között Abonyi Sándor, akinek jóvoltából jutottunk el a mai ünnepségre, és amit ezúton is szeretnénk megköszönni. Elismerést kapott még Dóka Anna, Nagy Lászlóné és e sorok írója. Végül Szabó Tibor köszöntötte a tagságot és köszönte meg mindnyájunk nevében azt a fáradságos munkát, amit az Egyesület vezetője végzett a kezdetektől napjainkig, miközben átnyújtotta Gyugovics Kovács Eszter műalkotását. Az ünnepség második részében bensőséges, megható produkciókkal mutatkoztak be a Zichy utcai Speciális Szakiskola tanulói, Péter Pál előadó, a Budapesti Vakok Egyesületének LANDINI EGYÜTTESE, a VIKTOR Speciális Módszertani Központ és Szociális Otthon lakói, a CHÁZÁR ANDRÁS Általános Iskola "ESZTERLÁNC" csoportja, valamint a Sződligeti Együttes, amelyben értelmileg akadályozott fiatalok adták elő műsorukat.

Végezetül egy szép és megszívlelendő, a Zichy utcai Speciális Szakiskola "Másság" c. produkciójában elhangzó gondolatot szeretnék megosztani az Olvasókkal: "A földön mi csak látogatók vagyunk! Add, Uram, hogy másokat szolgáljak és szeretetben szeretetté váljak!

Györe Tibor

Tisztelt Olvasóink!

Bár ez nem szokás, most mégis engedjék meg, hogy néhány gondolatot hozzáfűzzek a Húsz év múlva c. cikkhez, melyet Györe Tibor írt.

Ebben az írásban szerepel az a tény, hogy - mint a cím is mutatja - húsz éve annak, hogy Pest megyében megalakult a mozgáskorlátozott emberek érdekeit védő szervezet.

Azt azonban - bár rendszeresen jelennek meg ezzel kapcsolatos cikkek - , hogy Abonyban ez miként történt és mennyi munka áll mögötte, csak nagyon kevesen tudják.

Köszönhető ez annak is, hogy az ezt forszírozó és a munkában jelentős részt vállaló Györe Tibor magáról és szerepéről csak nagyon visszafogottan beszél.

Pedig abban, hogy 1993. február 20-án - Pest megyében huszadikként - Abonyban is megalakult ez a mozgásszervi betegségben szenvedő embereket segítő szervezet, neki nagy szerepe van.

Már az első összejövetelen kitudt, hogy sok a rászoruló ember, akik szenvednek a tehetetlenség érzésétől, magányosak és úgy érzik, nincs aki segítsen rajtuk. Többen voltak, akik személyesen nem is tudtak részt venni a megbeszélésen, hozzátartozójuk útján jelezték részvételi szándékukat.

Nagy előrelépést jelentett a beteg emberek számára az, hogy tudták, nem egyedül vannak problémáikkal. Végre van olyan érdekképviselőjük, amely szervezeti formában, hivatalosan is segítséget tud részükre nyújtani.

Mutatja az érdeklődés nagyságát az a tény, hogy taglétszámuk ebben az időben 202 fő volt, amely később 183 főre apadt. Jelenleg azonban - számtalan oknál fogva: pl. elhalálozás, mozgásképtelenség stb. miatt ez a szám 76 fő.

A tagsági díj a kezdetekben évente 500 Ft volt, jelenleg 600 Ft-ra változott. Tagok azok lehetnek, akik mozgásukban valamilyen mértékben korlátozva vannak.

Lehetőség van azonban azok segítségnyújtására is, akik együttérzésből szeretnék gyarapítani a szervezet számláján lévő összeget. A kezdetekkor ez az összeg évi 100 Ft volt, amely mára 600 Ft/évre emelkedett. A jelenlegi pártoló tagság létszáma 63 fő.

Az említett cikkben nagyon szerényen említi meg Tibor azok nevét, akik az évek során elvégzett munkáért valamilyen kitüntetést kaptak. Pedig ahhoz, hogy egy szervezet - főleg egy ilyen sok utánjárást igénylő - jól működjön, szükség van olyan emberekre, akik kitartóan és sok-sok energiát feláldozva működését lehetővé teszik.

Kezdetben, a megalakuláskor Mészáros László titkár, Györe Tibor titkárhelyettes vezetésével dolgozott a vezetőség. Később a Szervezeti- és működési szabályzat módosításra került, változott a vezetőség felállása is, hiszen az élet közben olyan problémákat és elfoglaltságokat produkált, amely szükségessé tette néhány ember funkciójának megváltoztatását. 1998. óta Bellay Katalin látja el a szervezet titkári teendőit.

Ha arról beszélünk, hogy ki milyen módon járult hozzá ennek a kis közösségnek a sikeres fennmaradásához, semmiképpen nem szabad megfeledkeznünk Györe Tibor áldozatos munkájáról, melyet a váci szervezet az ünnepségen több abonyi aktivista mellett elismert. Cikkem fő célja az - nem titkoltan -, hogy az abonyiak figyelmének felhívásával megköszönjem munkáját a nyilvánosság előtt Tibornak és segítőinek : Dóka Annának, Habony Jánosné Erzsikének, Földi Józsefné Gizikének, Nagy Lászlónénak, Abonyi Sándornak, valamint azon intézmények vezetőinek és dolgozóinak és azoknak a magánszemélyeknek, akik a legkisebb mértékben is, de hozzájárultak ennek a szervezetnek a megalakulásához, és akik a kezdetektől keményen dolgoztak vele a cél érdekében.

Kívánom, hogy az abonyiak megbecsülése és szeretete adjon erőt nekik további munkájukhoz!

A
MOZGÁSKORLÁTOZOTTAK
PEST MEGYEI EGYESÜLETÉTŐL

OKLEVÉL

Györe Tibor

az
EGYESÜLETI MUNKAÉRT

ezen hirtessége részére

a mozgáskorlátozott emberekért. Egyesületünk céljainak megvalósításában kitüntetett közreműködésért, eredményes munkájáért elismeréséül.

Vác, 1999. október 16.

Dr. Chikán Csaba
Egyesület elnöke

Őszi séta a budapesti állatkertben

1999. október 18-án őszi sétára indultunk a Budapesti Állat- és Növénykert nagy átalakításokat megért új otthonába. A Mozgáskorlátozottak Abonyi Szervezete ezen a napon látta vendégül a Tószegi úti óvodásokat és a Montágh Imre Általános Iskola növendékeit, valamint azokat a gyerekeket, akiket betegségük miatt szüleik otthon nevelnek. Ezt a kirándulást már a tavalyi évben is terveztük, de megvalósítása csak később sikerült. Az előzetes megbeszélés alapján október 18-át választottuk. A sok fontos tudnivaló mellett azt is megérdeklődtük, hogy a középsúlyos fogyatékos gyerekek - akik résztvevői ennek a kirándulásnak - élveznek-e valamilyen kedvezményt az intézmény látogatásakor.

Kellemes, bár egy kicsit borongós időben keltünk útra, de a gyerekek várakozása és kíváncsisága mindezt feledtette. Megérkezésünk után mint egy "utolsó nekirugaszkodásként" a kísérők egy gyors elemzési-ellenőrzést tartottak a gyerekek tízóraija ügyében, és máris következhetett a várva-várt belépés a halhatatlanság birodalmába. Mert a bejáraton belül nem kisebb személyek "fogadják" az idelátogatók apraját és nagyját, mint XANTUS JÁNOS, az állatkert-alapítás eszméjének úttörője és első igazgatója, SERÁK KÁROLY, aki 1873-tól három évtizeden át vezette az intézményt, LENDL ADOLF, az állat és növénykert 1912-1919 közötti igazgatója az 1912. évi első újjáépítés irányítója. NÁDLER HERBERT igazgató - 1929-1948 - alapozta meg az állatkert nemzetközi hírnevét, rangját, Dr. ANGYI CSABA pedig az állatkert biológiai-ismeretterjesztés nagy egyénisége, aki 1957-1967 között főigazgatói munkája mellett segítőtől, támogatótól olyan szakember-gárdát nevelt ki, akik ma vezetői, működtetői egy megújult és látványban a maga nemében egyedülálló intézménynek. Hát itt sikerült eltölteni néhány kellemes órát a gyerekekkel, akik nagy csodálattal figyelték a kert lakóit: vizilovak, krokodilok, elefántok, mókusmajmok és flamingók színes csoportját, az oroszlánokról, a barnamedvékről és csimpánzokról nem is szólva. Nagyon élvezték a kertnek minden részét, bekukucskáltak annak minden zugába. Egyszóval: éltek benne! Őszi sétánk már a végéhez közeledett, amikor a gyerekek kipróbálhatták a majomketrecek melletti "indián-lián" hálójátékot, hogy milyen lehet a "közlekedés" az ilyen "ingoványos talajon" a majmok birodalmában.

Hamarosan eljött ismét az indulás ideje, csomagolni kellett, bekapni egy-két falatot. Egyszóval, felkészülni a hazafelé vezető útra. Majd ismét következett a beszállás, amely most és indulásunkkor is minden nagyobb baj nélkül ment végbe. És még valami: a gyerekek hősiiesen bírták és viselték el az ide és hazafelé vezető utat. Kis vendégeink közül sokan eltörődtek a séta végére, és az autóbuszban hazafelé jóízűen álmodták vissza az állatkert színes forgatagát. Mire az abonyi határhoz értünk és feltűnően voltak a várost építő nevezetességek, a gyerekek már ismerősként üdvözölték a tájat és kórusban kiabálni kezdtek: **HAZAÉRKEZTÜNK!**

Igen, megérkeztünk! Újra itthon, Abonyban! És ahogy az indulás előtt megtöltöttük az ülőhelyeket, most az érkezést követően az egyes leszállóhelyeken egyre fogyatkozott az autóbusz kis közössége.

Első őszi sétánkon, amelyet a Fővárosi Állat- és Növénykertben töltöttünk, Gyenes Mihály volt segítségünkre - nemcsak az autóbusz vezetésénél-, amelyet ezúton is köszönünk.

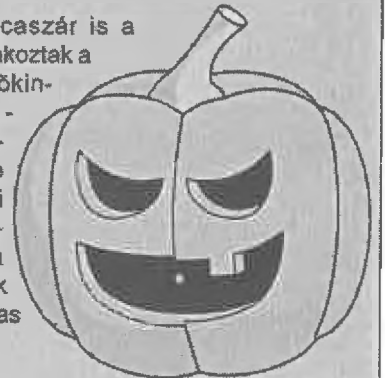
Köszönjük az ovisoknak és nevelőknek, valamint az iskola nevelőinek és a gyerekeknek, valamint azoknak a szülőknek, akik a gyerekek nevében elfogadták a meghívást és vendégeink lehettek ezen a napon! Bízunk abban, hogy azokról, akikről soha nem felejtkezhetünk el, mindig érdemes és kötelességünk gondoskodni! Ha ez még párosul a gyerekek örömeivel, talán akkor már ennek érdekében tettünk is valamit.

Reméljük, hogy jövőre is elkísérhetjük majd őket az élmények tárházának nagy birodalmába olyan helyekre, amelyeket soha nem felejtene meg majd el. S azt úgy hívják: Magyarország.

Győre Tibor

TÖKLÁMPÁS

Lekerült már a kukoricaszár is a földekről, szárkúpok sorakoztak a határban, "derekuk" tökin-dával körülkötvé, hogy - amíg a tanyákba, udvarokba kerülnek - szét ne dirimbolják az őszi szelek. Kicsit árvájkodnak, mert a gazda beopta már a száradt indák szanaszét heverő hatalmas gyümölcsseit...

Régen nem volt tanya, ahol hatalmas tökrakás ne lett volna. Most is terjeng emlékeim kódében a kemencében süített "vashajú magyartök" kellemes illata, téli esték tökmagtörő szöszmötölése - pörkölés után -, arról nem is szólva, hogy Diós Jani bátyám "olajütője" (ott a Széchenyi út végén meg Csúti Gyula bácsiéké a Horthy Miklós /ma Vasút úton/) milyen fősleges ízű, illatú, színű olajat adott vagy félszáz évvel ezelőtt a háborús évek legkritikusabb időszakában.

Hogy a Vénusz? Meg a Florio! Manapság? Nyomába se léphet a pörkölt tökmagból "ütetett" olajnak. Olyan olajos pirítóst nem evett azóta se' emberfial A "szakkja" meg? Jószágeledel volt!

Hogy az mi? Hát a kisajtott, "betonszárazra" préseit mag- és héjmaradvány, amit egyébként a gyerekek is ropogtattak... Istenem! De elszaladt kezem az emlékezés tollával, hiszen én azt akartam felidézni csak, hogy a kukoricafosztás estéire hogyan készült a "halálfej". /Az öregebbektől így hallottuk, pedig lámpás volt az igazán./

Valamikor a kukoricát hajastól törték le, s otthon esténként szépen megfosztották a csuhéjtól, hajától-selymétől.

Összejötték a szomszédok, beszélgettek, a gyerekek meg hancúroztak, a friss selymes-illatos kukoricahajban csillagot rúgtak...

Ezekre az estékre készült az a bizonyos figura - a töklámpás. Választottunk egy formás, nagy tököt, tetejét körbevágtuk /ez később visszakerült a helyére - kalapnak/, kikapartuk a belét-magját, s ezzel már nagy lépést tettünk a megvalósulás útján. Ezután következett a tényleges "alkotás".

Varga Jóska szomszédlegény volt ennek mestere. Bicskával két szemet lékelt a tök húsába, fölle meg szemöldököt is. Jó nagy "tokmányt" is vágott /ez volt az orra! Alatta meg a szája. Ennek kivágásától függött, hogy vigyorgó "fej" lesz-e belőle, vagy amolyan mogorva, akinek az üstökét /amit legelsőbbben lekanyararintottunk / visszatenni is fősleges.

A szája, ha csipkézett volt, úgy tűnt, mintha máris harapna... Most már csak egy lépés volt hátra: a lámpás elhelyezése. Faggyúgyertya, de inkább olajmécses került elő, ezt helyeztük a "tökfejbe", s meggyújtás után vittük a tetthelyre, valami látszatos helyre. Kapu elé, kapuoszlopra.

A gyerekek szeméből is elszállt az álom, amint a lámpást csodálták, az öregek meg adták a nagyot, hogy ők még ilyen nem láttak...

Vittük is egy este más-más helyre, mintha nem egy, de sok lámpása lenne a sötét, csillagos őszi esték kukoricafosztó ünnepének. Ha meg holdas esték követték egymást, akkor meg egy "csillaggal" többet láthatott az ég örök vándora...

Mert a régi gyermekvilág játékaiknak egyike világolt azokon az éjszakába nyúló estéken, s világlt ma is soha ki nem alvó mécsesével... Emlékezetünkben.

/GY.P./

Az abonyi munkásemberek hétköznapijai

Telek János

magángazdálkodó

Több ismerős javaslata alapján látogattam meg Telek János magángazdálkodót a Tószegi úti tanyáján.

Beszélgetésünk tárgya mi más lehetett volna, mint a mezőgazdaságban becsületos munkával eltöltött évek összegzése.

- János! Beszéljen a szülői házban eltöltött évekről, fiatalságáról!

- Édesapám Telek Mátyás, ez év tavaszán 83 éves korában halt meg. A gazdálkodás minden mozzanatát tőle tanultam. Szorgalmas gazdálkodó ember volt. Szüleim hét gyermeket neveltek fel, öt leányt és két fiút. Én voltam a legfiatalabb gyermek a családban. Szüleim mindent elkövettek, hogy a nyolc osztályt elvégezzük. Nehéz volt a megélhetés a háború utáni években, de szüleim kemény munkával előteremtették a mindennapit. Általános isk. tanulmányaimat a Gyulai iskolában végeztem. Szeretettel gondolok vissza ma is Heiling György és Gergely József osztályfőnökömre. A nyolc osztály elvégzése után fiatalon Tószegre kerültem dolgozni a Petőfi Tsz.-be. Itt a munka mellett több tanfolyamot is elvégeztem (traktoros, mezőgazdasági gépszerező, növényvédő stb.) Közben két év katonaság következett. Leszerelése után 1976-ban megnősültem. Boldog házasságunkból két fiúgyermek született. Tibor 22, Zoltán 21 éves. Megszakítás nélkül 25 évet dolgoztam a már említett szövetkezetben. Szorgalmas, becsületos munkámért többször is megkaptam a "Termelőszövetkezet Kiváló Dolgozója" kitüntetését. A hetvenes évek végén, ahogy enyhült a helyzet, engedtek jószágokat tartani a tanyában. Szüleimnél a mindennapos munkám mellett jószágneveléssel foglalkoztam. Akkor ez kifizetődő volt.

- Mióta magángazda?

- A rendszerváltás után édesapámmal hozzáfogtunk gazdálkodni. Visszaigényeltük az elvesztett szántóföldet, vettünk is hozzá, s így lassan elindultunk a magunk útján. Ma is fájdalmas, hogy 1960-ban szépen berendezett tanyánkból mindent államosítottak (lovak, tehének, kocsik, stb.) Ha ez nem történik meg akkor (1960-1990), ma virágzó tanyaközpontunk lenne.

- Hány hektár földön gazdálkodnak?

- 19 hektár saját földünk van, mindez mellett bérelt földeken is dolgoztunk. Itt említem meg, hogy fiaim el sem tudnák képzelni az életüket a mezőgazdaság nélkül. Feleségem szintén nagyon sokat segít.

- Tervek?

- Gazdaságom jól fel van szerelve gépekkel. A kombájn az, ami még hiányzik. Remélem, lesz még az is. Jelenleg négy szarvasmarha van a tanyámon. Ezt az ágazatot szeretném tovább fejleszteni. Sertést nem tartok, mert jelenleg ráfizetéses. A Független Kisgazdapárt tagja vagyok. Ez áll hozzám a legközelebb. Bízom benne, hogy a mezőgazdaságban dolgozó emberek munkáját a jövőben sokkal jobban fogják majd értékelni. Sajnos, a kemény paraszti munkával megtermelt javakat nevetséges áron lehet értékesíteni. Ami a tanyámhoz tartozik, mindenért keményen megdolgoztam.

Nagy János

nyugdíjas bognár mester

Az Abonyi Napok alkalmából kiállított három gyönyörű kisebb-nagyobb hintó János bátyám precíz munkáját dicséri. Ez adta az ötletet, hogy műhelyében meglátogassam.

- Kedves János bátyám! Örülök a találkozásnak. Beszéljünk az elmúlt évtizedekről!

- Édesapám urasági cseléd és egyben vincellér is volt a Neppel birtokon. Négyen voltunk testvérek (két lány és két fiú). Édesanyám a háztartást vezette, mert négy gyermek nevelése egész embert kívánt. Elemi iskolai tanulmányaimat a római kat. nagyiskolában végeztem. Szép emlékeim közé tartozik Bartucz Ferenc tanító úr, aki megértő és igazságos volt. A munkaszeretet már diákkoromban kialakult bennem. Édesapámnak nagyon sokat segítettem, különösen a termények betakarítása idején. Marokszedőként is dolgoztam mellette, de a gyümölcsösben is volt bőven mit tenni. Tizenöt éves voltam, amikor édesapám váratlanul meghalt. Nehéz helyzetbe került a családnak. E megrázó esemény után két éven keresztül én végeztem el minden munkát a gyümölcsösben.

- Úgy tudom, hogy több szakmát is kitanult!

- Igen. Ács-állványozó tanuló voltam Mészáros István abonyi mesternél. Nem szabadultam fel, mert jóval több fizetésért elmentem segédmunkásnak. Ezekben az években több munkahelyen is dolgoztam. 1948-1959 között a Magyar Építő Rt.-nél, mely behálózta az egész országot. E cégnél a kőműves szakmát is kitanultam, de mégis az ács-állványozó szakmában dolgoztam mint betanított munkás. Sajnos, egy munkahelyi baleset következtében egyen-

súlyzavaram keletkeztek, így ezt a munkát nem folytathattam tovább. Hazajöttem Abonyba és Lendvai József bognár-mesternél 32 évesen a bognárszakmából segédlevelet szereztem.

- Hol helyezkedett el dolgozni?

- 1962-ben az abonyi József Attila Tsz dolgozója lettem mint bognár. Ekkor még nem gondoltam, hogy e szövetkezettől fogok 1985-ben nyugdíjba menni.

- Katonaság?

- Mosonmagyaróváron utász voltam.

- Házasság?

- 1947-ben nősültem. Feleségem leánykori neve Hornyák Margit. Házasságunkból két fiúgyermekünk született. János 52, István 43 éves. A három unoka családnak szemefénye.

- A bognárműhely titka?

A májusi kiállításon és a múzeumban is csodálattal nézték a látogatók a gyönyörűen elkészített hintókat. Több embertől is hallottam már, hogy János bátyám kézügyessége mintáértékű. Élőben láthattam, egy munkadarab készítését, s a hintó a múzeumunk büszkesége.

Hány munkaóra alatt készül el egy ilyen hintó, ami pl. a múzeumban is látható?

- A fa- és a vasmunkát is én készítem el, - így kb. 300 munkaórát dolgozom rajta.

- Elismerések voltak-e?

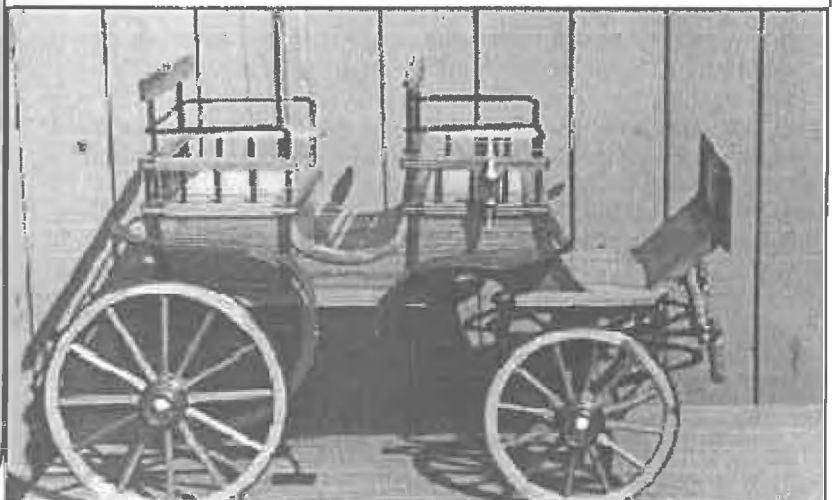
- Igen. Kétszer kaptam meg a Termelőszövetkezet Kiváló Dolgozója kitüntetését, de a legértékesebb: a "Szakma Kiváló Dolgozója" cím..

- Hobbí, szórakozás?

- A bognármunka, barkácsolás és a rejtvényfejtés.

- János bátyám elégedett ember?

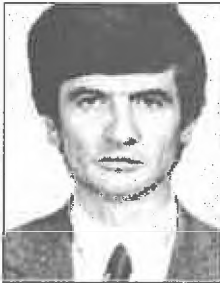
- Igen. A családi háttér boldog és kiegyensúlyozott.

Habony Ferenc

buszvezető

- Ferikém! Ismeret-
ségünk az általános
iskolai évekre nyúlik
vissza, hisz tanítvá-
nyom voltál. Ma is
ugyanolyan szorgal-
mas, céltudatos em-
bernek ismerlek, mint diákkorodban voltál.
Családcentrikus, munkáját szerető, becsü-
letes ember vált belőled. Szeretném, ha fel-
idéznénk fiatalságod és a munkában eltöltött
negyedszázadot!

- Édesapám becsületes munkásember volt. A
vasútnál dolgozott, s onnan is ment nyugállo-
mányba. Édesanyám a háztartást vezette, majd
több éven át a Mechanikai Művekben dolgo-
zott. Öcsémnel ketten vagyunk testvérek.
Gyermekkoromban szeretet és gondoskodás
vett körül, minden lehetőség adva volt, hogy
csak a tanulásra koncentráljak. Általános
iskolai tanulmányaimat a Szelei úti iskolában
végeztem. Romhányi Sándor volt az osztály-
főnököm. Már alsó tagozatos koromban érdeklő-
désemm a motorszerelés irányába terelődött.
A választásom szakmai területen nem is lehetett
más, mint az autó-motor szerelő szakma.
Szolnokon jártam ipari iskolába, s itt is lettem
szakmunkás 1974-ben.

- Az első munkahely?

- Szolnokon maradtam dolgozni a 7. sz. Volán
Vállalatnál mint autó-motor-szerelő. Három év
elteltével, 1977-től az 1.sz. Volán TEFU abonyi
kirendeltségén mint gépkocsivezető dolgo-
gok. 1981-ben ismét munkahelyet változtattam.
Szintén Abonyban a József Attila TSZ
egyik gépkocsivezetője lettem. 1993-ban
lehetőségem nyílt arra, hogy buszvezető
legyek. Régi vágyam volt már a buszvezetés.
Így kerültem Szolnokra a Jászkun Volán Rt-
hez. Szeretem a szakmámat. Megbecsült
dolgozója vagyok az Rt-nek.

- Katonaság?

- Híradósként Ercsiben töltöttem le a két évet
1979 és 1981 között.

- A családi életről is érdeklődöm.

- 1979-ben nősültem. Feleségem leánykori
neve Kovács Erika. Boldog házasságunkból
három gyermekünk született. Csaba 19 éves,
Abonyban a Kinizsi gimnáziumban érettsé-
gizett, jelenleg a JATE hallgatója angol
szakon. Zsolt 13, Zsuzsika 9 évesek. Mind-
ketten a testnevelés tagozatos osztályba járnak.

- Úgy tudom, hogy másik két abonyi busz-
vezető társaddal (Homoki Jenő, Mészáros
László) igen sok társadalmi munkát végeztek
az Abony SE Labdarúgó Szakosztály
életében.

- Ez így is van. Szeretjük a labdarúgást, s meg
is teszünk érte mindent, hogy a sportolók,
szurkolók, vezetők kényelmesen és biztonság-
osan utazzanak a versenyekre.

- Ez tiszteletre méltó cselekedet részletekről.

- Elismerések?

- A "Termelőszövetkezet Kiváló Dolgozója"
kitüntetést kaptam meg 1988-ban. Ezen kívül
becsületes munkám elismerésül 12 év
baletmentes vezetés - "250.000 km" - után
kaptam dicsérető oklevelet.

- Szórákozás?

- A családom körében szeretek a legjobban
lenni, ezenkívül a sport az, ami a legjobban
érdekel. Elégedett embernek érzem magam,
mert becsületes munkám eredményeként szép
családi otthonban lakunk.

Köszönöm, hogy a portrék megírásához
hozzájárultak.

Toth Ernő

Könyvajánló

Szép kiállítású könyv gazdagítja könyvtáramat a nagykőrösi múzeum igazgatójának jóvoltából.
A forradalom és szabadságharcra" 150. évfordulója tiszteletére készült.

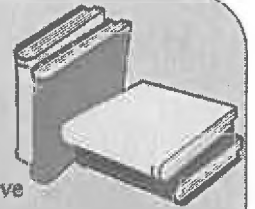
Dr. Novák László: "Egy nagykőrösi vadász főhadnagy visszaemlékezése az 1848/49. évi szabadságharc" c. 210 oldalas könyve Szalay József emlékeiről szól.

Tizenkilenc évesen (1849. június 19-én) súlyosan megsebesült a kozákok támadása során az Északkeleti-Kárpátok térségében - a Zabovai-szorosban. Összevagdalták-zúzták. de szerencsével határos módon életben maradt; örökre nyomorék lett. Tolókocsiban élte le egész életét 78 évesen bekövetkezett haláláig.

Az 1884-85-ben lediktált visszaemlékezésében (hiszen csonka kezével írni sem tudott!) családja abonyi rokonságáról, Abonyhoz kötődő kapcsolatairól is megemlékezik. Érdekesítő az olvasmány minden sora. Mert hős volt anélkül, hogy hős akart volna lenni. Hős volt! Igazi hős anélkül, hogy visszaemlékezésében ezt hangoztatta volna. De emlékezik reá az Aradi Tizenhárom egyike, a IX. hadtest parancsnoka, Lázár Vilmos honvédezerede, kivégzése előtt Aradon papírra vetett soraiban. Szalay József 1908. június 25-én hunyt el. A nagykőrösi Öregtemetőben nyugszik.

A könyvet szíves figyelmükbe ajánlom!

Remélhetőleg még beszerezhető. /Cím: Arany János Múzeum, Nagykőrös/. (Gy.P.)

Harminc őszi tárlat

November elején rendezte meg az abonyi Népfőiskola a római katolikus templomban a harmincadik "Abonyi őszi tárlat" keretében Pap Gábor művészettörténész előadását a Magyar Szent Koronáról s egyben Abonyi Magyar Imre festő és Blaskó Sándor szobrász az előadáshoz kapcsolódó kiállítását.

Múzeumunk 30 év óta minden év őszi megrendezte a képzőművészeti parádéját, az Őszi tárlatot.

Az elsőt jóemlékeztető dr. Kalotai Tibor erdélyi témájú linómetszeteiből, a harmincadikat pedig az említett művészek alkotásaiból. A két évszám (1969-1999) közötti kiállításokon neves művészek alkotásaiból. Így pl. Somogyi Árpád, Rózsa Péter, Szigeti Erika, Rajki László, Asszonyi Tamás szobrász-művészekkel, Jávor Piroška, Orbán Edit, Lencsés Ida iparművészekkel, Donáth Gyula, Stefanovics Péter grafikusok, Dániel Kornél, Kurucz D. István, Heiling György, Réti Zoltán, Miklosovits Zoltán, Kovács P. Balázs festőművészek, Berényi Sziládi Sarolta faragó művész alkotásaival, hogy csak néhányat említsék az ünnepi alkalmak kiállítói közül.

Most a XXX. jubileumi napok okán ezt a ragyogó alkalmat kapta a múzeum Barátaitól, ez adván a kerek évforduló különlegességét és szépségét.
Köszönet érte!

(Gy. P.)

Telek Gabi, a kiváló sakkozó gyermek egy hét alatt vesztette el édes- és keresztapját

A 15 éves Telek Gáborról már kétszer írtam e lap hasábjain. Édesapjával még legénykorában sok és kellemes sakk-partit játszottam. 4 éve szült, hogy rendezek versenyt gyermekeknek.

Gábor élete első versenyén abszolút első lett. Minket hónapok alatt kinőtt. Az utóbbi években kiválóságoktól tanult. Ők Rithnovszky Antal, Ragó László és Kádás Gábor. A mi Gabinknak 2033 "Élő pontja" van jelenleg. Élő Árpád matematikus és sakkozó találta ki ezt az eredményjelzést, amit az egész világon használnak.

Lényege a pontgyűjtésnek a verseny minősége, és ott mennyi pontot sikerül gyűjteni. A 2000 pont fölött van az első osztálynak. Ez már mesterjelölti szint.

Telek József, a jó édesapa az anyagiakat nagy

akaraterővel és szorgalommal teremtette elő szerettei számára. A három gyermek leckéivel és a lelkével is törődött. A 13 éves Attila karatézik, a 8 éves Ildikó zongorázik. Feleségét, Német Máriát, a volt ápolónőt 18 évi boldog házasság után hagyta most el. Jóska barátom ezután főnről drukkol szerettei boldogulásáért.

U.i.: Pár héten belül amatőr rapid sakkversenyt rendezünk Gabival. Ő lesz a döntőnk és szimulánt is fog adni. Az időpontot és helyszínt időben plakátolni fogjuk.

Donáth Lajos

(Az eddigi gyakorlattól eltérve, kivételesen az író cikkét szó szerinti közlésben adtuk le. A továbbiakban azonban az Abonyi Naplóba kerülő cikkeket stilszilikailag és helyesírásilag is javítjuk. Eltérni ettől nem tudunk! A szerk.)

Huszonöt éves az abonyi Somogyi Imre Kertbarát Kör

Hazánkban a kertészkedésnek sok évszázados hagyománya van. Az új technológiák, vegyszerek előretörésével azonban /kb. a 70-es évek elején/ rá kellett jönni arra, hogy nem elég az egyéni munka, tapasztalat. Sokkal nagyobb eredmény érhető el összefogással. Az egyének jobb boldogulását segíti elő a vetőmagok, vegyszerek közös beszerzése, az értékesítés összefogott megszervezése. Felismerték ezt itt Abonyban is. Skultéty Sándor vezetésével az országban az elsők között alakult meg a Somogyi Imre - városunk nagy szülőtte - nevével jelzett kertbarát kör.

Október 9-én jeles évfordulót, a negyedszázados fennállást ünnepelték. Ebből az alkalomból szülőházánál márványtáblát avattak városunk másik nagy szülőttjének, a neves szőlőnemesítőnek, dr. Király Ferencnek. Az ünnepségen meghívottként részt vettek rokonai, jó ismerősei és szomszédai.

A megemlékezés és a táblaavatás ötlete a Somogyi Imre Kertbarát Köről származik, ugyancsak ők viselték a költségeket is.

A rendezvény fő támogatója Szabó Ferenc országgyűlési képviselő volt. Az ő segítségével tudták vendégül látni az újszászi kertbarátok küldöttségét, valamint a klub tagjait és családtagjait.

Ez az alkalom jó lehetőséget adott arra, hogy az abonyi kertbarát kör egyik alapító tagja, H. Tóth Mihály eddig nem ismert oldaláról mutakozzon be a nyilvánosságnak: bemutassa az általa termesztett különleges növényekről saját kezűleg készített fotóit. Elmondhatjuk, hogy ebben is profi szinten teljesített. A kiállításnak méltó helyet biztosított a Városi Könyvtár aulája, ahol több mint két héten át október 16-ig láthatták a látogatók a kiállított képeket.

Ezt követően baráti beszélgetésre került sor, ahol előkerültek a régi fényképek, felidézésre kerültek a negyedszázad alatt átélt emlékek.

Találmányok?

Nem régen olvastam, hogy a Dunántúl egyik kisvárosában fölitalálták a köszönést! Hogy ott ezután mindenki köszön a másoknak. /Istenem, milyen korszakaikotó találmány! /Nem tudtam ugyanis eddig, hogy a XX. század végén ezt is föl kell találni, ami egyébként természetes: hogy fiatal köszön előbb az idősebbnek, az alig ismerősök is egymásnak, egykori nebuló tanítójának, sőt az ismeretlen is ráköszönhet egy "agyonistent" a másokra, mert ez is az előzékenységhez, az udvariassághoz, a jólneveltséghez tartozik. (De nem úgy nyeglén, hevenyészve, az orruk alatt mormolva, csak úgy odavetve, hogy...Napot! Jónapot! Csókolom! stb., hanem tisztelettel, kinek mi jár. Mert már rég feledésbe ment a "Kezét csókolom", a "Jónapot kívánok" meg ehhez hasonló, a napszaknak megfelelő tisztes köszöntés.)

Zsörtlőldöm magamban emiatt a "találmány" miatt, s azért is, hogy mi mindent kellene ezek szerint még "föitalálni"...

Itt van pl. a diákok, fiatalok közömbössége az autóbuszokon. Egyetlen egy iskolába utazó diák sincs autóbuszainkon, aki a velük utazó idősnek-öregnek, néninek, bácsinak átadná ülőhelyét /netán hasonló korú diák a diáklánynak/ udvariasságból, jószántából, még akkor is, ha az a bizonyos jármű csak diák-busz lenne, s csak úgy tájékozatlanságból szédült föl egy-egy kórházba, járóbeteg ellátásra utazó. Remélem, ennek is eljön egyszer a várt ideje...anélkül, hogy ezt a "találmányt" be kellene a Találmányi Hivatalba jegyeztetni. De, ha mégis rágondolná valaki magát ilyen vagy hasonló "találmány" bejegyeztetésére, óva intem már most: ne költsön postára, bélyegre, mert merőben fölösleges. Ugyanis a nyilvántartó kisasszony azonnal rányomja a stempilt: Vissza a feladónak! Föitalálva! Réges-régen!

/Gy.P./

Olvasói levél

1998. november 1-jén megdöbbenve és felháborodva tapasztaltam az abonyi nagytemető kapuiból megjelent cukorkaárus kofák jelenlétét. 1999. évben ismét felverték sátraikat a jó haszon reményében, s úgy tűnik, ez a kegyeletsértő szokás már-már hagyományává válik városunkban.

Halottak napja már régóta jó üzlet a virág-, gyertya-, mécsesárusoknak, s úgy látszik, új üzletág ütötte fel a fejét a temető környékén. Ha nem állítjuk meg idejében ezt a folyamatot, az ezredfordulón már kibővíülhet a kínálat műanyag játékokkal és más, a helyszínhez méltatlan árukkal.

Minél tovább gondolkodom, annál érthetlenebb számomra, hogy mi szükség van erre, s felvetődik bennem a kérdés, hogy magyarázom meg 8 éves fiamnak és 4 éves lányomnak, miért nem veszünk cukrot, hogy a cukorkaárus helye a vásárban, a búcsúban vagy a piacon van, a temetőbe emlékezni jövünk, csendben gyertyát gyújtani halottaink emlékére. Szeretném visszakapni a jogot a méltó, kegyeletteljes emlékezésre úgy, hogy nem verik fel a temető csendjét az áruikat kínáló kofák.

Mindez a véleménynyilvánítás nem csak a saját gondolataimat tükrözi, hanem a város több lakójának felháborodását is, amely e levél megírására készített, abban a reményben, hogy ezen gondolatok eljutnak a város illetékes vezetőihez is, és a méltányos elbírálás a jövőben legalább a temető környékén nem engedélyezi az efféle árusítást.

Sz.I.-né, Abony

Történel- münk az ezredforduló tükreben

(V. rész)

Az őszabírok a természet erőiben bíztak, abban hittek. Szorgalmas hívők voltak. Családi összefogásuk erős volt. A gyermekek a családból kilépve, új családot alapítva, új területet fogtak, csupán a legkisebb, amint a mese meg is őrizte, - marad otthon. (Ugye, milyen ismerős ez a magyarnak!) Vallásuk a megtermékenyítő misztériumon alapszik, matriarchális jellegű.

A Nap az életet adó anya. A család önmaga, a termés és az állataik megvédésére tömörül.

Városaikat fal, a falat katonáik védik. Később a többlettermelésből és az import miatt kialakul a kereskedelem, mely felöleli az eddigi cserekereskedelmet.

Művészi hajlamaikat a bőr kikészítésében, mintázásában (cífraszőr, suba, stb.) bőr, fa, csont, kerámiák, ötvösmunkák készítésében élik ki. Szobrászkodik, de ugyanakkor önmagán is nagy változtatást hajt végre. Ősemberből ember lesz.

Az őszabír nép mintegy 3000 év alatt a kis törzsből hatalmas nemzetté alakult.

A fokos szövetség

A Halaf periódusban jelenik meg a fokos motívuma. A fokos vallási szimbólum és mint fegyver is nagy szerepet játszik. Az ősmagyar vallás szerint IZ-TEN (EN-LIL) elválasztotta az eget a földtől, és az Ég és Föld szövetségeseül a Fokost adta. A fokos a magyar kezében a hatalom jelképe is.

Amint láttuk eddig is, ha a magyar, hun, avar, kazárok történelme után kutatunk, a turáni alföldet kell felkeresnünk.

Magyar őseink a Tigris és Zab folyó környékén, a hunok és avaroktól keletrebbre éltek. (Itt éltek az onogurok 10 törzssel, Tukurgur kilenc törzs, uturgur 30 törzs.) Volt még több törzs, melyek felsorolása most nem szükséges.

Évszázadok regősei úgy adták elő, hogy a magyarság NIMRÓD-tól és annak feleségétől, Ankissza asszonytól származnak. Két fia közül az egyik Hunor, a másik Magor. Ők voltak Nimród első gyermekei. A monda ellsméltésére helyünk nincs, de azt minden magyar ember ismeri. Mikor a királyfiak visszatértek, azt kérték Nimródtól, hogy Adzsem határában építtessen nekik egy nagy monostort. Őt évi remetéskedés után előjönnek, és a szomszéd bég két

csodaszép lányát feleségül veszik. Hunor apósa halála után átvette az ő helyét. Birtoka Szamarkandtól egészen a Fekete-tengerig tartott, birtoka állandóan gyarapodott. Fejedelmek hódoltak be. Igaz nagyszerű politikus is volt Hunor. Meghagyta őket székükben, csak bizonyos feltételeket szabott. /Adó és katonai szolgálat./

A magyarság, látván a hunok példáját, (és mivel őshazájából, elsősorban az arabok megjelenése miatt el kellett jönnie,) biztonsági okokból egymással szerződött. Megyer, /Magyar/, Kürtgyarmat, Tarján, Jenő és Kéri törzsek mellé Kabar és Nyék törzsek is kérték a csatlakozási lehetőséget. Ők török-törzsi tagok voltak, de fellázadásuk után csatlakoztak a Magyar törzsszövetséghez.

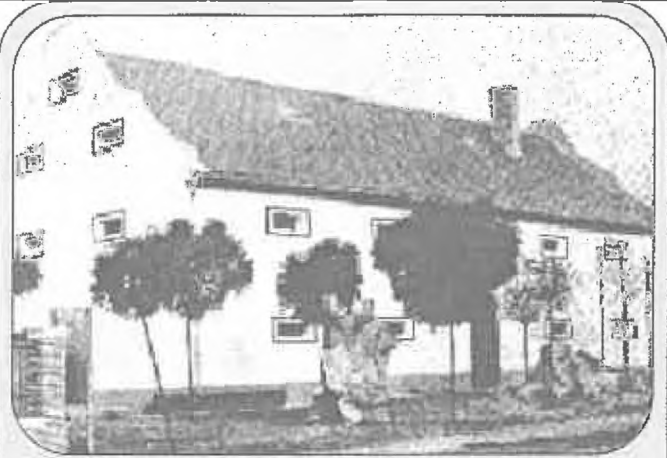
Ősi földjüket elhagyták, és az Ural nyugati oldalán, a Volga forrásvidékén pihentek meg. Innen Etelközön át indultak az Azovi-tenger partján történt megpihenés után az avar és a hun testvérek által lakott és nekik örökül hagyott őshazába, a Kárpát-medencébe. Mikor a Kárpát-medencébe értek, népünk még nagyhatalom volt. A politika asztalánál nem félfénnel és bocsánatkérésekkel mertek csak helyet foglalni. A magyar egyéniségében is szabad volt. Egyetlen magyar sem volt rabszolga, hanem mint szabadember lépett hazája területére. Ebben az időben a magyarság volt az emberi szabadság utolsó szigete. A nyugati világ a velejéig rothadt, erkölcsileg züllött római rabszolgatartó rendszerből nőtt át a feudális félrabszolgaságba.

Közben a turáni népek, avarok, hunok, kazárok stb. kihaltak, velük halt a szabír, a besenyő és az őstörök. Az egyetlen megmaradt ősi Kaspi-Kaukázusi nyelv, az ősi alapanyag, amely nem finn-ugor, hanem sokkal régebbi: SZUMIR. Nem nemzeti kérdés ez, hanem tény. Sumir faji, nemzeti és történelmi hivatkozás, valamint a nyelv, sokkal több meg akkor is, ha megállapítjuk, hogy népünk múltjának kezdetét a világ összes népének és fajtáinak elébe helyezi. Végül még röviden: a Kárpát-medencébe bejövő őseink két nyelvet beszéltek. Nagy többségében a kaukázusi szabírt és a Volga vidéki onogurt. Jó lenne ha a mai magyar egy nyelven beszélne!

Utóirat:

Egy magyar hatalmas történelmet nem lehet 5-6 újságcikkből feltárni, de remélem, elértem a céltom. Érdeklődést keltettem történelmünk iránt.

† Skultéty Sándor

Negyven

(A Falumúzeum alapításának 40. évfordulójára)

Van egy forrásértékű könyvünk a múzeumban, amely Abony községre nézve felsorolja 1948-ban, mit kíván megvalósítani két-három év alatt az előljáróság. Sorolom a néhány tételt: "a háború előtt villanyvilágítás (közvilágítás) helyreállítása, számának növelése, négy óvoda, napközi otthon, fürdő, múzeum, járási "szegényház" létesítése, erdősítés, kutak fűrése, vágóhíd rendbehozása."

Igen sok minden kellett akkoriban különösen, így bizony csak 1959. október 28-án javasolta a Népművelési Állandó Bizottság a múzeum alapítását a Végrehajtó Bizottságnak, mely azt jóváhagyta az előkészítő bizottság tagjaival /Bíró Béla jegyző, Drávay József, Fehér Jánosné Majzik Sárika, Péter Iduska és e sorok írójának személyével/ együtt.

A megindított ismertetések, újságcikkek hatására rokonok, barátok, ismerősök adományai révén összegyűjtött "kincseket" lassanként már elhelyezni sem tudtuk, míg végre elfogadva nagytiszteletű Balogh Sándor (atyai barátom) javaslatát, sikerült Szűcs László tanácselnök és Tarkó Sándor elnökhelyettes egyébként mindig kész támogatásával megszerezni a báró Weigelsperg Ede egykori (a későbbi tulajdonosáról jobban ismert Pick-magtár) épületét a Földműves Szövetkezet használatából. Helyi iparosaink felújították, s 1967 novemberében megnyithattuk a családok ajándékaival berendezett "Abonyi Lajos Falumúzeumot..." Rég volt, szép volt - tán igaz sem volt.

De mégis igaz lehetett, mert azóta sok jóakarató abonyi támogatásával több ezer tárgy, használati eszköz, fénykép, film, dokumentum, könyvek, képzőművészeti alkotás, jeles mesteremberek, régi családok, személyek féltve őrzött emlékei kaptak otthont a múzeumban azzal együtt, hogy ez a kis intézmény a hagyományok ápolásának, emlékhelyek felkutatásának és megjelölésének, köztéri szobrok megvalósításának fontos bázisa. Harminc év óta rendezett őszi tárlataival a község-város kulturális életének jelentős szerepelője. Köszönet és tisztelet mindazoknak, akik azóta is támogatói.

Az alapítás 40. évfordulója a csendes visszaemlékezés ideje. Tesszük dolgainkat "rongyrázás" nélkül, hiszen szegények vagyunk.

De emlékezni így is lehet!

Györe Pál

Mindenszentek és Halottak napja

Már tíz hét sem kell ahhoz, belépünk a 2000. esztendőbe. Elmúlt már az idei mindszent és halottak napja. Ezeket a napokat csodálatosak a temetők. Százával világítanak a gyertyák, és még talán az elhagyatott sírokon is van virág. Ezeket a napokat látja igazán az ember, hogy a sírkertben van a béke és nyugalom.

Ahogy múlik az idő az ember élete felett, mindtöbbet jár a temetőbe. Már kicsi koromtól kezdve szívesen sétáltam a süppedő sírok között. Barátnőmmel tavasszal szedtük az ibolyát, vittük haza édesanyánknak vagy a tanító néninek az ibolyacsokrokat, amelyekkel mindig örömet szerezünk. Fejnőt koromban bámerre jártam, mindig megkerestem egy-egy temetőt, járkáltam, keresgéltem a régi sírok között. Emlékszem, Túrócszentmártonban a saját és férjem családnevét is felfedeztem. Milyen élmény volt! "Boldis Ignác, a túrócszentmártoni tanoda igazgatója".

Talán a legnagyobb élményt a kolozsvári Házsongárdi temető adta. A hegyoldal évszázados temetkezési helye - mint ősi temető - nemcsak az elmúlás helye, hanem a kultúra gyűjtőhelye. több mint négy évszázad történelemkönyve is. Itt porladnak Jósika Miklós, Bánffy Miklós, Mikó Imre, Dsida Jenő, Xantus János, Brassai Sámuel, Reményik Sándor, Kós Károly, Apáczai Csere János hamvai, hogy csak néhány nagy nevet említsek.

A természetben és a történelemben látszólag az elmúlás uralkodik. Pusztulnak a fák, a sírkövek, idővel elporladnak a csontok is. De az ember életében végzett alkotómunka és annak emlékezete örök. Nagyjaink örök pihenője a jeltelen elmúlás dacos cáfolata, szellemi öröksége nem csupán Erdély múltjának sugárzó emlékműve, de jövőjének is záloga. Ezért nem olyan, mint a világ bármely más temetője. Házsongárd ma is élő temető, ma is temetkeznek ide, remélhetőleg még meg tudják tartani az utókorak.

Áprily Lajos versrészletével búcsúzom Házsongárdtól, amelyben Apáczai Csere Jánosra és feleségére emlékezik...

"A tavasz jött a parttalan időben
s megáll a házsongárdi temetőben

Én tört kövön és porladó keresztben
Aletta van der Maet nevét kerestem.

Tudtam, hogy itt ringatja rég az édes álom,
s tudtam, elmúlt nevét már nem találom."

Nemcsak az ünnepeken, de hétköznapokon is sok embert látni a sírkertekben. Mindig sok virág van a sírokon, amelyek sajnos gyorsan elhervadnak és a szemétre kerülnek, helyet adva az új csokroknak.

Itt van a gond! Sokszor írtam már az utcák elhanyagoltságáról. Nem sok reménnyel. A temetők is - hiába a sok virág - bizony sokszor egy nagy szemétdombra emlékeztetnek. Kijelölt szemétyűzők már vannak, de a temetők látogatói ezt nem veszik figyelembe. Ledobják a szeméttel egy másik sír elé, nincs türelmük elvinni a gyűjtőig. Miért ez a nagy nemtörődomség?

Kedves Abonyi Lakosok! Ne szemétteljünk! A temetőkben ne csak béke és nyugalom legyen! Legyen tisztaság, rend is! Rajtunk múlik! A még élőknél!

Meghitt, szép legyen a halottak napja, de ha elszáradnak a virágjaink, vigyük őket a kijelölt helyre! Hígyék el, rend a lelke mindennek!

Cillike

A Don a halál folyója, a Don a magyar katonák hősi temetője. Ima az elesett hősökért

"Nevem: D. A. Születtem: 1920. VII. 17-én /Abonyban/.
Bevonultam: 1941. X. 18-án.
Ezred: 43/1 zlj. 2... Egyéb
családi feljegyzéseim: 1942. VI. 23-án 10.50 perc. léptük át a magyar határt. Repülőátadás Marki /Lengyelország/ Varsó közelében VII. h. 27-én."

Nincs több bejegyzés ebben a zubbonyzebben hordott, katolikus honvédek számára 1942-ben a Tábori Püspökség által kiadott ima-, énekes- és oktatókönyvecskében, mit egy ismerős (azóta már elhunyt) kedves abonyi barátunk hozott haza lángok, vér, gyötrelmek, kínok poklából a Dontól...

Azért írom e sorokat, mert október 31-én (vasárnap) du. 3 órakor helyezték örök nyugalomra a doni front ütközeteiben, öldöklő csatáiban elesett Bajtársát, a visszavonulások dermesztő hidegében kiszenvedett százötvenezer magyar katona egyikének hazaérkezett földi maradványait...

Bajtársát! Minden akkori magyar katona Bajtársát!

Megszóllaltak a harangok Sárét és Mezőföld falvaiban, a zalai tájakon csakúgy, mint a Tiszahát templomainak tornyaiban, Pákozdtól a beregi síkságig, Erdélyben és mindenütt, ahol magyar lelkek élnek.

Ezrek és ezrek virágai mellé - ha csak gondolatban is - elhelyezték virágaikat, gyertyáikat a Pákozdi-Mészeghegy emlékkápolnája sírjára az Ismeretlen Katonában sajátjukat sirató emlékező magyarok...

Tizenkét ágyúlövés tiszteleg a Katonának s a vele jelképesen hazatért Százötvenezernek!...

Emlékükre s a hazatért még élő, emlékező Bajtársak tiszteletére álljon itt a sokat forgatott-lapozott, elnyűtt könyvecskéből az ima az elesett hősökért:

Gy.P.

Ima az elesett hősökért

Örök mindenható Isten! Nagy alázattal borulunk le szent Főlséged előtt, hogy a világháború harcterein elesett hős testvéreinkért könyö-rögjünk. Te láttad az

ő küzdelmeiket, szorongattatásait, szenvedéseiket és vérük hullását: irgalmazd és adj nyugvóhelyet nekik az örök békecsésében. A Te kegyelmedbe ajánljuk őket, Urunk Istenünk, ismerd el magadéink teremtényeidet, ne emlékezzél meg vétkeikről, amelyeket a megdondolatlanság mámorában és a rossz kívánságok hevében követtek el, s örvendeztesd meg mindnyájukat szent színed látásával.

Kegyes Megváltó Úr Jézusunk, Te mondtad: "Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mintha valaki az ő életét adja barátaiért." (János 15., 13.) Akikért most imádkozunk, azok nem kímélték önmagukat, sőt életüket és vérüket áldozták értük, a mi javunkért és épségünkért. Tekints azért rájuk kegyes arccal, ő isteni Údvözítőnk, részesítsd őket a Te drágalátos kereszthaláladnak érdemeiben.

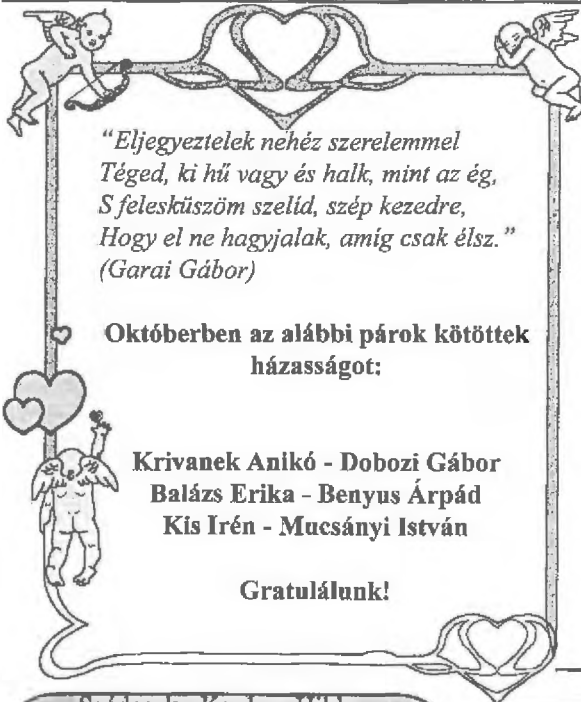
Jóságos mennyei Atyánk, nézz irgalmas, könyörülő szeretettel elesett hőseink szereteteire. Ne engedd, hogy úgy szomorkodjanak, mint akiknek nincs reménységük, hanem fordítsd orcájukat az égi Jeruzsálem felé. Enyhítsd gyöttrő fájdalmukat és támogasd őket kegyelmeddel, hogy bölcs végzéseiden megnyugodva, alázattal mondják: Az Úr adta, az Úr elvette; legyen áldott az Ő szent neve!

Nekünk, mindnyájunknak pedig add, hogy ezt a drága vérrrel megszerzett és megvédelmezett Hazát odaadóan és önfeláldozóan szeressük, érte dolgozni meg ne szűnjünk; add hogy a hősök véréből és áldott emlékből a komoly kötelességteljesítés, a hősi áldozatosság, az Istenfélelem és emberszeretet szelleme áradjon ránk; adj csüggedt szívűt, hogy a világháborúban elesett hőseink és jámbor nagyjaink példáján felgerjedve és megszentelve, mindenben a Te szent tanításaid szerint éljünk s így a Te szent tetszésedet megnyerhessük.

Könyörülj rajtunk, Uram; könyörülj rajtunk, s emelj fel bennünket, a Te lesújtott népedet!

Téged pedig Boldogasszony Anyánk, régi nagy Pátronánk, nagy ínségben lévén, így szólít meg hazánk: Magyarországról, romlott hazánkról, ne feledkezzél el szegény magyarokról.

Amen.

"Eljegyeztelek nehez szerelemmel
Téged, ki hű vagy és halk, mint az ég,
S felesküszöm szelíd, szép kezedre,
Hogy el ne hagyjalak, amíg csak élsz."
(Garai Gábor)

Októberben az alábbi párok kötöttek
házasságot:

Krivanek Anikó - Dobozi Gábor
Balázs Erika - Benyus Árpád
Kis Irén - Mucsányi István

Gratulálunk!

Köszöntő

"Szép volt a múlt, várjon
ragyogva rátok
Még szebb jövő, még
dúsabb jutalom,
S ezek között bár szerény
fény gyanánt ég,
Szeretetünk is hadd legyen
ajándék."

Tóth Antalt és Nejét
házasságkötésük
50. évfordulója
alkalmából nagyon sok
szeretettel köszönti lánya,
fia, menyje, veje és az
unokák jó egészséget és
sok boldogságot kívánva.

Szádeczky-Kardoss Hilda

KÓRUS HALOTTAK NAPJÁN

Gyújtottál-e gyertyát, hófehéret,
váltál-e virágot, hófehéret,
és mondtál-e imát, hófehéret,
virágot, gyertyát, imát is négyet?

Azokért, akik mind a négyen
elmentek szíromfehéren,
utadból félreállva, szépen.

Hát gyújts értük gyertyát hogy égjen,
a lángja a szívedig érjen!

"Ha van füled, halld hangtalan beszédem;
Mindegy, mi voltam: voltam az aml,
Egy hang voltam az Isten énekében
És kár tett volna el nem hangzanl."
/ Nagy Zoltán/

Komáromi Pál 80 év, Táborhegy d. 83., Csólik Szilárd 35 év, Homok út, Palcsó
Veronika 71 év, Belsőerdő d. 2., Spolmin Ferencné 75 év, Pajtás út 36., Szalai Eszter
85 év, Abonyi L. út 62., Molnár Antal 72 év, Pirtó, Rákóczi út 6., Csaba József 43 év,
Tószegi út 37., Wanderka Artúrné 87 év, Szelei út, Pető Pálné 64 év, Illyés Gyula út
13., Molnár László 45 év, Függetlenség út 15., Nagy Istvánné 69 év, Vasút út 1., Víz
Gyula 52 év, Szapáry út 4., Szabó István 45 év, Táborhegy d. 63., Telek József 44 év,
Abonyi L. út 35., Dudás Sándorné 77 év, Szolnok, Karcag L. út II. X. em. 87,
Pinyczki Józsefné 80 év, Jókai út 8., Mayer József 64 év, Szolnok, Martinovics út 27.
Szabó Antalné 81 év, Wesselényi út 6/a., Polyák György 61 év, Türr L. út 23., Pintér
János 54 év, Vasút út 86., Czékus István 82 év, Bp., Hunyadi Mátyás út 32., 4/1.

A sors igazságtalanul közbeszólt

Mély fájdalommal vettünk búcsút
CSABA JÓZSEF felvásárlótól, aki
1999. X. 20-án 43 éves korában
örök nyugalomra tért. Rövid, de
igen tevékeny élete alatt szorgalmas
és becsületes munkával családjának
mindig a legtöbbet adta. A hosszú,
viszontagságos és akadályokkal teli

úton szépen haladt élete céljának megvalósítása felé,
de a sors közbeszólt, és nem adta meg Neki a lehetőséget,
hogy legnagyobb álmát megvalósítsa. Életöröme a
család és a munka volt. A megfeszített munka mellett
családját sem hanyagolta el. A város közéletében is aktív
szerepet vállalt, bár meggyőződése és szókimondása
miatt sok esetben nem értett egyet másokkal.
Akaratereje, tudása, becsületessége, kitartása és
munkaszeretete örök példaként lebeg szemünk előtt.

Felesége, lánya, fia

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk
köszönetet azoknak,
akik Telek József (44 év)
temetésén megjelentek,
nagy fájdalomunkban
osztottak.

Felesége, gyermekei,
édesanyja

Hálás szívvel mondunk
köszönetet mindazoknak,
akik drága férjem,
édesapánk,

Csaba József
temetésén részt vettek,
vagy együttérzésüket
bármilyen módon
kifejezték.

“Nekem a sport az életem...”

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Testnevelési és Sport Díjat, a megyei Önkormányzat kitüntetését kilencedik alkalommal osztották ki. E díjban részesült Fehér János, az újszászi Tornacsarnok vezetője, aki Abonyból került Újszászra 1976-ban. Foci, birkózás, asztalitenisz, atletizálás, tollaslabdázás, az olimpiai ötpróba, triatlonozás, lábtoll-labda népszerűsítése, versenyek szervezése szívvel-lélekkel, némelyik sportágban nemcsak az országos legjobbnak, hanem európai legjobbaknak is számítanak. (pl. lábtolllabda játékban.) Gratulálunk a lelkes sportembernek, s töretlen kedvet, sikereket kívánunk! (Gy. P.)

Motó: A szépet és a jót nemcsak észrevenni és dicsélni lehet, hanem utánozni is.

A Szemere Bertalan utca Csemő szintjén

Évek óta kellemes érzéssel járok a címben megnevezett utcán. Ez év tavaszán elszóltam magam, hogy mennyire tetszik. Érdemes lenne vagy 10 ház gazdáját megdicsélni a sajtón keresztül. Mire fel akartam mérni, hogy kik azok - már több, mint 20 szolgált rá. Pár hét elteltével már 40-en felül, sőt a végeredmény 73 lett. Krupinczáné Magdika, aki a Spáten után lakik, elmondta, hogy több éves - szinte szünet nélküli munkával -

érte el azt, hogy “elfogadható” a háza eleje. Hiányolja, hogy nem ég az utcán előtte a villany. Koncsik Illés pedig engem dicsért meg: “Végre van, aki észre veszi és szóvá teszi a jót is.” Ígérte, hogy a kórházban lévő szomszédja portáját is rendben tartja.

Végző tanulság: A Szemere Bertalan utcaiak kivétel nélkül mind tudják a kötelességüket. Ezt jó kedvvel és példásan teszik. Ehhez gratulálunk! Jó egészséget és megelégedettséget kívánok nekik!

Donáth Lajos

LESZ-E ABONYNAK

KAPUJA?

A képzelet messze szárnyalt, amikor az abonyiak elhatározták, hogy Városkaput építenek. A mű létrehozása több célt is szolgált. Első megközelítésben talán azért hivatott felépülni, mert az összefogás jelképeként állítana emlékművet az utókor számára. Másodsorban a millenniumi ünnepségsorozat szerves részét képezné avatása. Harmadik funkciója a rég áhított sétálóutca kialakításában, a városképi együttes még szebbé varázsolásában rejlik. Negyedik szándékként pedig azt szolgált, hogy Abony városa ezáltal is ismertté válhasson, még jobban bekapcsolódva hazánk idegenforgalmi vérkeringésébe. A város vezetői jól tudják, hogy nagy fába vágják a fejszéjüket. A míves építménynek minden szempont szerint meg kell felelnie a környezetében lévő szép barokk épületek színvonalának. A tervek és a költségvetés elkészültek. A költségek egy részét adakozásból, más részét pedig pályázat útján nyert pénzből szándékoznak előteremteni. Az utóbbi már rendelkezésre állna, hiszen 3 millió forintot sikerült elnyerni céltámogatásként. Az összeg azonban csakis akkor lesz elérhető, lehívható, ha a saját részt előteremtik. A közelmúltban sajnos kétszer is előfordult, hogy a pályázaton nyert pénz saját forrás híján elveszett. Talán nem így lesz ez most, mert a város vezetősége összefogást hirdet a polgárok, vállalkozók és a hivatal között. A legnagyobb gondot jelenleg az érdektelenség jelenti. A számtalan felhívás ellenére sem sikerült a közös hangot megtalálni. Az idő pedig telik, jövő pünkösdre tervezik az avatást. Vannak a Városkapunak ellenzői is szép számmal. Egyesek egyéni ambíciók kifejezőjeként élnek meg mindezt. Mások úgy vélik, hogy amíg rosszak az utak, málladoznak, repedeznek a középületek falai, addig ilyesmirel badarság beszélni. Megint mások életveszélyesnek ítélik meg a négyes főút mellett a kapu megépítését. Az igazság véleményem szerint köztes. Most végre félre kéne tenni a személyeskedést, összefogni valami közös és nemes célért. El kellene gondolkodni azon, hogy a megnyert pénzeszköz sajnos nem fordítható út- és épület javításra, karbantartásra. No meg az sem utolsó szempont, hogy Abony az ország érdeklődésének középpontjába kerülhet ismét. Az országos millenniumi ünnepségsorozat programjában már feketén-fehéren szerepel a tény, hogy itt Abonyban valami maradandó épül majd. Talán ezzel tényleg fellendülhet a térség idegenforgalma, és az így kapott bevételek segítenek majd az utakon, épületeken egyaránt. A dolog tehát nem egyszerű. Azt is mondhatni, hogy visszas. Jelenleg a gombhoz keressük a kabátot, de úgy vélem, megéri majd.

Lőrinczy Veronika

/Átvéve a Duna-Tisza közti Hírlapból/

Zeneiskolai hírek

Az iskolánk élete nemcsak a fűtés gondok megoldása körül forog. A mostoha körülmények ellenére minden tanszakon komoly munka folyik. Országos versenyeken magas a mérce, így bejutni is dicsőség.

Az első ilyen komoly megmérettetésen már túl vagyunk. A VIII. “Lubik Imre” Országos Trombitaversenyen Zalaegerszegen a III. korcsoportban Szabó Gáspár abonyi gimnáziumi tanuló vett részt Gajdos István trombitatanár felkészítésével és Gajdosné Regényi Hedvig zongorakíséretével. Mindhármuknak köszönet jár. Az érettségire készülők rendszeres és komoly munkáját, felkészítő tanárának az éjszakába nyúló órákat és a sok együttes gyakorlást.

A IX. Országos Friss Antal Gordonkaverseny válogatóján már túljutottunk, és az országos versenyre bejutott egy tehetséges növendékünk, Bárány Ágnes. Sörös Éva csellótanárunk lelkiismeretes és áldozatos munkával dolgozik. Ennek eredménye, hogy már több csellótanárt nevelt ki növendékei közül. Legutoljára szeptembertől az Ő segítségével Tóth Judit indult a zenei pálya nem könnyű útjára és vették fel a budapesti Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskolába.

Ebben a tanévben még fuvola, gitár, mélyrezesek és klarinétos növendékeink indulnak a nagy megmérettetésre.

A Bartók Rádió felkérésére veszünk részt december 18-án “A Bartók Rádió Klubja” c. műsorban, közel kétórás bemutatkozó hangversenyén, melyet a Magyar Rádió Márványterméből élőben közvetítenek. Igyekszünk minden tanszagról átfogó képet adni. Tanároknak, diákoknak óriási feladat, hogy ország-világ előtt iskolánk múltjához méltóan szerepeljenek.

Labdarúgó- csapatunk életéből

Örömmel tölti el a labdarúgást szerető abonyiakat a csapat nagy-

szzerű szereplése a bajnokságban. Négy csapat nagyon ellépett a mezőnytől. Abony, Jászapáti, Fegyvernek és Jászfákóhalma. Valószínű, e négy csapatból fog kikerülni a bajnok. Reméljük, az Abony lesz! Lapzártakor még három mérkőzés vár rájuk. Az őszi forduló november 20-án ér véget. Részletes beszámolót az Abonyi Napló decemberi számában fogok közölni.

Itt említem meg, hogy a foci pályát építő épületének bővítése szépen halad. Itt is meglátszik, hogy az abonyi emberek a nemes cél érdekében összefognak, és társadalmi munkával segítik a szakosztály célkitűzéseit.

A bajnokságban elért eredmények:

Abony - Rákóczi 1:0 ifi: 1:0

G: Nagy István

Túrkeve - Abony 1:1 ifi: 1:0

G: Szamák

Abony - Tószeg 5:1 ifi: 1:2

G: Czapkó 3, Lilinger, Békési

Törökszentmiklós - Abony

0:7 ifi: 2:1

G: Czapkó 2, Lilinger 2, Gulyás 2 és Békési.

A bajnokság állása:

1. Abony 46:5 31 pont
2. Jászapáti 31:14 29 pont
3. Fegyvernek 50:17 28 pont
4. Jászfákóhalma 27:12 28 pont
5. Jászkisér 32:23 21 pont

Kilenc csapat részvételével megkezdődött a városi teremlabdarúgó-bajnokság, amely december 12-én fejeződik be.

Tóth Ernő

NB. II FÉRFI KÉZILABDA

ABONYI KC - BP. TESTVÉRISSÉG OKT. 30. 18.00
29-22 (12-10)

Csapatunk a kezdeti bizonytalanságok után a helyzetek jobb kihasználásával, a védekezés még jobbá tételével és nem utolsósorban kapusunk teljesítményével ösztönzőleg hatott a játékosokra, ami meghozta azt a minimális előnyt, amit a második félidőben már "csak" egyértelműsíteni kellett. A mérkőzés végkimenetele tükrözte a játékosok és az edző törekvéseit. A csapat jól játszott, a játékosok mindent megtettek a győzelem megszerzésének érdekében.

Említést érdemel egy fiatal egyéniség, Gáspár Tibor akinek temperamentumos játék-akarátát a csapat tagjai nagyszerűen használták ki, és átadott labdáikkal sokszor hozták helyzetbe!

Ő a végelszámolásnál ezt majd egy tucat góllal hálálta meg!

SZÉP VOLT FIÚK, CSAK ÍGY TOVÁBB!!

Györe Tibor

NB I/B Női kézilabda

Abonyi KC : Kecskeméti Delfin KC (okt. 31. 17 óra)
30:31 (13:17)

Lehetőségeinkkel, amivel mérkőzést lehetett volna nyerni, EZÜTTAL SEM TUDTUNK ÉLNI! Illetve AMIKOR LEHETETT VOLNA, MÁR KÉSŐ VOLT! Vagyis : a jó kezdés nagy eredményt sejtetett a közönséggel a női csapat mai mérkőzésén, (4-1). A folytatás már változó küzdelmet és eredményt hozott. A játékrész vége felé (25 perc elteltével) pedig - valahogy elszállt a játékosok bátorsága és ezzel talán a mérkőzés végkimenetele is megpecsételődött. (13-17) A második félidőben pedig "sok minden" összejött a csapatnak! Mert hiába voltak sziporkázó, reményteljes percek, még nagyobb lehetőségek és a véghajrá "mindent bele" hangulata. Ezt a játékrészt 17-14-es eredménnyel zártuk ugyan, de mindez kevésnek bizonyult a boldogsághoz. Kis különbséggel ugyan, de elvesztettük egy mérkőzésünket! Hogy miért?

Talán az őszi forduló vége majd válasszal szolgál erre a kérdésünkre is. És ADDIG? Csak reménykedünk "valamiben", felidézünk a nem is olyan régmúltat, és reméljük, hogy majd ismét úszhatunk felhőtlen örömmünkben a BOLDOGSÁGTÓL, amelynek letéteményese EZA NŐI CSAPAT!

Abonyi KC - Tornádó SE Szeged
21-17 (12-7)

Az első játékrészben az ellenfél "heves" kezdetét követően megnyugodtak a kedélyek, mikor csapatunknak a fej-fej melletti küzdelemben, igaz, csak a félidő vége felé, nagyobb előnyt sikerült kiharcolni (12-7), ami megnyugtatónak látszott a második játékrészre.

És a folytatás?

A második félidőben viszont hiába volt nagyobb előnyünk! Az egy-egy jó megoldásnak, a jól kivitelezett támadások és majd az azokat követő, megérdemelten belőtt góloknak köszönhetően azért megmutatta a csapat, hogy ennél többre is képes! Valahogy azonban "sikerült" mindannyiszor ezt az előnyt "visszaküzdenni", ami nem a lányokon múlt! Hogy a két utóbbi mérkőzésről ne is szóljak, mert az sem az ő meccsük volt.

Tanácsom a következő: Edzőnek, játékosoknak már az idény kezdetén közösen el kellene dönteni, akarják-e a győzelmet. Ha igen, ennek szellemében kellene együttműködni.

A vereségek - amelyeket lesütött szemmel viselnek - méltatlan a csapathoz. Sokkal inkább méltó volt ez a győzelem, amelyet játékosaink megérdemelten harcoltak ki a szurkolók nagy örömeire! És ezt nem árt, ha mások is észre veszik! És a folytatás? Remélem fényesebb sikereket hoz majd a csapatnak, mert előadásukba az előző mérkőzések közjátéka sehogyan sem illt bele.

Györe Tibor

19. FEINBAU Nemzetközi Sportakrobatika verseny eredményei

Abony
1999. X. 15-16.

Újonc leány hármas

1. Váradi Mónika
Váradi Acro Team
- Farkas Bianka
- Gombár Doloresz

Újonc leány páros:

1. Szilágyi Gabriella, Abony TAK
Géresi Kitti
2. Drávay Zorka, Abony TAK
Balázs Szilvia, Kinizsi DSE
3. Kavecsánszky Lilla, Abony TAK
Jakab Edit, Kinizsi DSE

Serdülő II. osztály, leány páros:

3. Németh Katalin, Kinizsi DSE
Farkas Bianka, Váradi Acro Team

Serdülő II. osztály, leány hármas:

1. Szalinka Judit, Abony TAK
Géresi Brigitta,
Soós Melinda,
2. Philmayer Krisztina, Kinizsi DSE
Bóta Ágnes,
Gombár Doloresz, Váradi Acro Team

Serdülő I. osztály, leány páros :

1. Szepesi Tímea, Kinizsi DSE
Váradi Mónika. Váradi Acro Team

Serdülő I. osztály, leány hármas:

2. Fehér Anna, Kinizsi DSE
Szabó Gyöngyi,
Rigó Zsuzsanna, Abony TAK

Csapatverseny:

1. Ausztrália
2. Ferencváros
3. Abony TAK
4. Nagykanizsa
5. Váradi Acro Team és Kinizsi DSE Abony

Gratulálok a szép eredményekhez:

Tóth Ernő

RENDŐRSÉGI HÍREK

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás R. Z. abonyi lakos ellen, aki 1999. október 12-én az abonyi KANTIN sörözőben lévő játékgépen játszott, majd a kb. 50.000 Ft készpénz elvesztése után felkapott egy széket és a játékgépbe dobta, melynek következtében a játékgép felső része megrongálódott. A fenti események után R.Z. a helyszínről eltávozott. A rendőrfőnökök az elkövető keresésére indultak, lakása előtt elfogták, majd az Abonyi Rendőrségre előállították.

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás fk. B. T. abonyi lakos ellen, aki 1999. október 21-én az általa másolatolt kulccsal bement a nagymamája, N. L-né abonyi lakos lakásába, ott kutatást végzett és ellopt 2 db aranygyűrűt kb. 50.000 Ft értékben. A lopott ékszereket a zálogházba leadta, a kapott pénzt pedig a játéktéremben eljátszotta. N. L-né abonyi lakos bejelentésére az abonyi járőrök fk. B.T.-t az Abonyi Rendőrségre előállították.

Tájékoztatom továbbá a lakosságot, hogy a fentiekén túlmenően a város területén elkövetett egyéb bűncselekmények miatt is folyik eljárás ismeretlen tettesek ellen. Amennyiben érdemleges információval rendelkeznek, úgy a 360-152-es telefonszámon hívják a Rendőrség ügyeletét, vagy a 06-20/230-707-es rádiótelefon-számon a közterületen szolgálatot teljesítő járőröket.

Felhívom a lakosság figyelmét, hogy az Abonyi Rendőrségen 1999. április 1-jétől csütörtöki napokon 13-14 óráig fogadóórát tartok.

Godó Tibor r.fhdgy. őrsparancsnok

Helyesbítés

Az október Abonyi Napló háttéroldalán Abonyi György harcolásában tövésen jelen meg egy sor, amely helyesen a következő:
1 db 21,5 literes rozsdamentes ballon töltése 780.-Ft

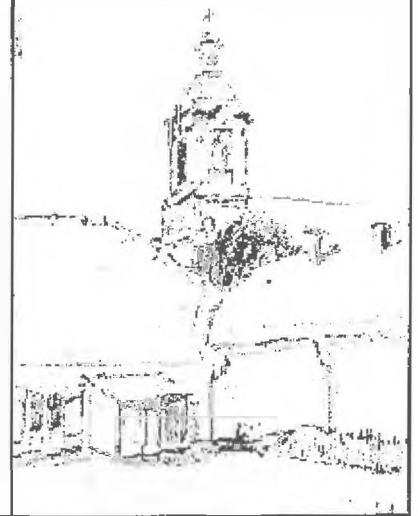
A Mészáros Abonyban c. cikkben a "korunk legnagyobb vándor" helyett "korunk legnagyobb vándormészése" sor, illetve a "Méhelt nagyon szerettem" helyett a "Méhelt nagyon szeretlek" sor a helyes.

A hibákról elnézésekül kérjük!

Honnan rajzoltam?

Rejtvény sorozatot indítottunk. Minden számban közlünk egy rajzot, amely Abonyinak valamelyik pontjáról készült. A képen minden esetben az abonyi két torony valamelyike, vagy mindkettő egyszerre fog látszani. A feltett kérdésre azt kell megválaszolni, hogy honnan rajzoltam a képet, vagyis hol ültem a kép rajzolása közben. A beérkezett helyes válaszokból a nyertest év végén sorsoljuk ki. A győztes díja egy bekeretezett abonyi látkép.

Abonyi Magyar Imre

Többet kínál a Posta!

Az utóbbi években a Magyar Posta szolgáltatásai /Abonyban is/ több tekintetben bővültek. A hagyományos lehetőségek /levél, csomag, pénzfeladás stb./ mellett a lakosság a következő szolgáltatásokra tarthat igényt:

- takarékos be- és visszafizetések mellett értékpapírok vásárolhatók, és értékpapír típusú megtakarítási formák között lehet választani,
- a posta közvetítésével lakossági bankszámla nyitható,
- a majdani lakásépítők, korszerűsítők úgynevezett lakástakarék-szerződést köthetnek,
- biztosítások köthetők: lakásbiztosítás, utasbiztosítás, kötelező gépjárműfelelősség -biztosítás, egészségbiztosítás, Életbefektetés és Borostyán nyugdíjjáradék,
- valutát igényelhet, amit két-három nap múlva felvehet,
- a Postamat igénybevételeivel - bankkártyával - készpénzhez juthatnak az érdekeltek.

Közeledik a Mikulás és a karácsony. Gyermekei megörvendeztetésére gondolva már most vegye számításba, hogy december 3-tól december 6-ig Postafutár Mikulás "dolgozik" a postákon.

És ezúttal szeretnénk szíves figyelmét felhívni arra is, hogy a helyi postára beérkeztek és kaphatók karácsonyi képeslapok, díszzacskók, valamint mesekönyvek, amelyek nagy választékban vásárolhatók.

Az új szolgáltatásokkal összefüggő további információt a helyi posta munkatársaitól lehet kapni.

Várjuk! Jöjjen!

Abony Posta

A hónap műtárgya

Az október havi műtárgy megfejtése: A létrának 5 foka van.

Nyertes: Kolat Krisztián

Abony, Magyar Benigna út 2.

Serpentyő

Vaslemezről préselve lábakkal nyéllel ellátva. Földre helyezve alá fűzet gyűjtva használták. (Summások, kubikusok elengedhetetlen főző eszköze volt.) Kérdés: átmérője cm-ben.

Lapunkból tallóz és továbbítja az érdekelteknek:

»OBSERVER«

OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

ISSN 1217-2421

Abonyi Napló

Kiadja: Abony Város Önkormányzata

Felelős kiadó: Gajdos István

Felelős szerkesztő: Balasi Jenőné

Olvasószerkesztő: Györe Istvánné

Szerkesztőség: 2740

Abony,

Csillag Zs. u. 5.

Tel.: 53/360-075

Megjelenik:

1400 példányban.

Nyomdai munkák:

53/313-565
CSATORNA U. 8. Telefon: 06 30/9633-487